

Decizii relevante

Anul 2019, trimestrul 3

1. Contencios administrativ. Interesul reclamantului. Solicitare de anulare a unor contracte formulată de un terț. Închirierea unor pajiști. Evaluarea caracterului actual al interesului acestuia. Imposibilitatea obținerii vreunui folos	2
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1029 din 6 septembrie 2019</i>	<i>2</i>
2. Contract administrativ. Servicii publice de transport local. Litigiu privitor la executare. Calitate procesuală pasivă. Asociație de dezvoltare intercomunitară. Unitate administrativ teritorială	10
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019</i>	<i>11</i>
3. Achiziții publice. Reevaluarea ofertelor urmare deciziei CNSC. Pretins avantaj concurențial din punctul de vedere al intervalului de timp în care s-au depus actele respective. Limitele reevaluării. Contestare tardivă.	17
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1026 din 6 octombrie 2019</i>	<i>17</i>
4. Încadrare în grad de handicap. Emiterea unui nou certificat. Act administrativ afirmativ întemeiat pe prevederile art. III din H.G. nr. 927/2016 – înlocuirea certificatelor. Realizarea unei reevaluări a titularului. Nelegalitate	29
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1134 din 19 septembrie 2019</i>	<i>29</i>
5. Certificat de încadrare în grad de handicap	35
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 996 din 4 septembrie 2019</i>	<i>35</i>
6. Funcționar public cu statut special. Decizie de imputare. Culpă mai multor persoane. Contestarea deciziei de imputare pe considerentul gradului de culpă reținut	37
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1004 din 4 septembrie 2019</i>	<i>37</i>
7. Impozit pe construcții. Impozit pe clădiri. Corelări și distincții. Legalitatea impunerii. Act administrativ fiscal. Conținut. Soluționarea contestației fără ascultarea contribuabilului. Consecințe	40
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1199 din 27 septembrie 2019</i>	<i>40</i>
8. Decizie de impunere emisă urmare a depășirii plafonului pentru înregistrare în scop de TVA. Excepție de nelegalitate. Relevanța neacordării dreptului de deducere în soluționarea excepției	44
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 963 din 28 iunie 2019</i>	<i>44</i>
9. Revizuire. Cerere întemeiată pe art. 509 alin.(1) pct. 1 C.proc.civ. Pronunțarea asupra unui lucru ce nu s-a cerut. Aplicarea normei legale în integralitatea sa	47
<i>Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1007 din 4 septembrie 2019</i>	<i>47</i>

1. Contencios administrativ. Interesul reclamantului. Solicitare de anulare a unor contracte formulată de un terț. Închirierea unor pajiști. Evaluarea caracterului actual al interesului acestuia. Imposibilitatea obținerii vreunui folos

Legea nr. 554/2004, art. 1 și art. 8

Demersul reclamantului răspunde interesului acestuia de conturare a cadrului necesar pentru organizarea unei noi licitații, scopul final fiind acela de reparare a vătămării suferite prin anularea contractului de închiriere al cărui beneficiar a fost.

Cum interesul trebuie să fie născut și actual, reclamantul trebuie să facă dovada încălcării dreptului său și a prejudiciului la care se expune dacă stă în pasivitate, iar în speță prezintă relevanță folosul pe care reclamantul l-ar putea trage în urma anulării contractelor încheiate de pârâții din această cauză, subsecvent anulării licitației.

Câtă vreme reclamantul nu îndeplinește condițiile legale pentru închirierea unor suprafețe mai mari decât cele pe care le deține, interesul de a acționa în instanță pentru anularea contractelor aflate în derulare nu este actual.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1029 din 6 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 402/19.02.2019 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. [...] s-a respins ca nefondată excepția lipsei de interes a reclamantului A.A., invocată de pârâți.

S-a admis acțiunea astfel cum a fost precizată, formulată de reclamantul A.A., în contradictoriu cu pârâții Comuna [...] Prin Primar, Consiliul Local Al Comunei [...], B.B., B.C., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.I., B.J.; B.K., B.L., B.M., B.N., B.O., B.P., B.R., B.S., B.T., Pfa B.U., B.V., B.Z., B.B.B., Sc B.C.C. Srl, B.D.D., B.E.E., B.F.F..

S-a dispus anularea contractelor de închiriere pentru suprafețele de pajiști nr.aaa1/25.05.2016; aaa2/25.05.2016; aaa3/25.05.2016; aaa4/25.05.2016; aaa5/25.05.2016; aaa6/25.05.2016; aaa7/25.05.2016; aaa8/25.05.2016; aaa9/25.05.2016; aaa10/25.05.2016; aaa11/25.05.2016; aaa12/25.05.2016; aaa13/25.05.2016; aaa14/5.05.2016; aaa15/25.05.2016; aaa16/25.05.2016; aaa17/25.05.2016; aaa18/25.05.2016; aaa19/25.05.2016; aaa20/25.05.2016; aaa21/25.05.2016; aaa22/25.05.2016; aaa23/25.05.2016; aaa24/25.05.2016; aaa25/25.05.2016; aaa26/25.05.2016, încheiate în urma licitației din data de 11.04.2016.

Au fost obligați pârâții la plata în favoarea reclamantului a sumei 2000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată parțiale.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs pârâții B.E.E., B.D.D., B.R., SC B.C.C. SRL, B.P., B.F.F., B.U., B.I., B.V. și B.Z., prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și respingerea cererii de chemare în judecată.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ.

Împotriva aceleiași sentințe a declarat recurs și pârâțul B.C., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și respingerea cererii de chemare în judecată.

Și pârâții B.O., B.B., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.J., B.K., B.L., B.M., B.N. și PFA B.U. au formulat recurs împotriva aceleiași sentințe, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și respingerea acțiunii, cu obligarea intimatului la plata cheltuielilor de judecată.

În motivare, se arată că instanța în mod greșit a respins excepția lipsei de interes a intimatului în promovarea acțiunii.

În concret, prin 2 contracte de închiriere și care nu fac obiectul prezentului dosar); Contractul nr. bbb1/10.04.2017(60.54 ha) și Contractul nr. bbb2 /29.03.2018(65.28 ha) intimatul a dobândit o suprafață de 125.82 ha.

Recurenții consideră că este mai mult decât relevantă suprafața deținută de intimat, raportat la excepția lipsei de interes, invocată. Interesul este reprezentat de folosul pe care l-ar obține intimatul prin admiterea acțiunii și anume de a obține mai mult teren, nu doar de a participa la licitație (acesta nici măcar nu poate fi considerat un folos).

Instanța arată că: "demersul reclamantului răspunde interesului acestuia, de conturare a cadrului necesar pentru organizarea unei noi licitații și prin aceasta de reparare a vătămării suferite prin anularea contractului de închiriere al cărui beneficiar a fost".

Această reținere a instanței dovedește necunoașterea dosarului/a scriptelor existente.

În dosar nr. [...], prin Sentința civilă nr. 108/2017(aflată la dosar) s-a dispus anularea contractului nr. bbb3/25.05.2016, încheiat de intimat cu Comuna [...]. La această vătămare făcea referire instanța. Ulterior prin contractele bbb1/10.04.2017 și Contractul nr. bbb2/29.03.2018 intimatul a dobândit o suprafață mult mai mare(cea mai mare dintre toți fermierii), decât cea deținută inițial. Așadar vătămarea suferită de către intimat prin anularea contractului de închiriere nr. bbb3/25.05.2016 a fost mai mult decât reparată.

Oricum, instanța a ajuns să se contrazică. Astfel, dacă inițial a considerat că folosul urmărit de intimat este doar participarea la licitație și că suprafața de teren deținută de acesta este irelevantă, în final arată că folosul urmărit de intimat este obținerea de teren, pentru acoperirea pagubei generate de pierderea terenului, urmare a anulării contractului de închiriere nr. bbb3/25.05.2016.

Intimatul, prin Concluziile scrise depuse în 22.11.2018, a arătat faptul că la licitația din 11.04.2016 a solicitat numai atribuirea unei parcele de teren, nu și parcelele care le-au fost atribuite pâraților.

Intimatul, prin 2 contracte de închiriere: Contractul nr. bbb1/10.04.2017(60,54 ha) și Contractul nr. bbb2/29.03.2018(65,28 ha) a dobândit o suprafață de 125,82 ha.

Comuna [...], prin răspunsul depus la dosarul cauzei la data de 19.11.2018 a arătat în mod clar că intimatul, raportat la criteriile legale existente(inclusiv la nr. de animale) nu mai are dreptul la concesiunea altor suprafețe de teren.

Instanța nu a avut în vedere și nu a analizat aceste argumente, invocate de recurenți. Altfel, instanța trebuia să observe că intimatul are concesiunată cea mai mare suprafață dintre toți fermierii și pe cale de consecință nu mai poate obține și alte suprafețe de teren(așadar nu poate justifica un interes în promovarea acțiunii, care face obiectul prezentului dosar).

Nu doar că are în folosință cea mai mare suprafață de pășune, dar prin Contractul nr. bbb2/29.03.2018, încheiat cu doar o zi înainte de promovarea prezentei acțiuni , intimatul a dobândit încă 65,28 ha, total nelegal, fără a se ține cont de dispozițiile legale (art. 9 al. 1 din OUG 34/2013) și de nr. de animale deținute de reclamant.

A se observa faptul că în toate contractele de închiriere încheiate de pârați și chiar în contractul nr. bbb1/11.04.2017 încheiat de intimat se reține faptul că suprafața de teren se acordă raportat la numărul de animale deținute de fiecare crescător, nu însă și în contractul nr. bbb2/29.03.2018. Care este motivul? Răspunsul este simplu, intimatul nu mai era în drept să mai primească teren. Și cu toate acestea reclamantul primește în mod ilegal încă 65,28 ha.

Pe cale de consecință, nu doar că intimatul nu mai poate obține și alte suprafețe de teren așadar nu poate justifica un interes în promovarea prezentei acțiuni, dar acesta are atribuită (prin contractul nr. bbb2/29.03.2018) o suprafață de 65,28 ha fără nici o justificare.

Pe fond, instanța în mod greșit a admis acțiunea intimatului. Instanța a considerat că se impune admiterea acțiunii și anularea contractelor, deoarece s-a dispus anularea licitației.

Silogismul instanței este unul greșit. Astfel instanța arată că urmare a anulării licitației se impune anularea tuturor contractelor de închiriere.

Pentru instanța este irelevant că până la promovarea acțiunii de către reclamant au trecut 2 ani, iar până la acest moment 3 ani, de la momentul semnării contractelor, perioadă în care contractele au intrat în circuitul civil. De asemenea, pentru instanță este irelevant faptul că reclamantul are închiriată o suprafață de 125,82 ha, sau că potrivit adresei pârâtei Comuna [...] (adresă emisă la solicitarea instanței) nu mai are dreptul la închirierea altor suprafețe.

Se mai arată că instanța nu a analizat argumentele invocate de recurenți: la termenul din 20.11.2018 s-a arătat faptul că acțiunea reclamantului este lipsită de obiect, dat fiind faptul că contractele de credit a căror anulare se solicită nu mai sunt în ființă.

Pârâții au încheiat acte adiționale la contractele de închiriere, dar reclamantul nu a solicitat și anularea acestora. Situația este oarecum similară cu cea existentă în dosar nr. [...], dosar în care s-a solicitat numai anularea licitației publice și a unui contract de închiriere, nu și a celorlalte contracte, pe cale de consecință instanța s-a pronunțat și a dispus anularea numai a actelor solicitate.

În prezentul dosar nu s-a solicitat anularea și a actelor adiționale, ci numai anularea contractelor de închiriere, în forma inițială, încheiate pe o perioadă de 2 ani și care la acest moment nu mai sunt în ființă, ceea ce face ca acțiunea reclamantului să fie lipsită de obiect.

Pârâții au solicitat ca instanța să respingă acțiunea reclamantului raportat la principiul securității raporturilor juridice. La aproape 3 ani de la momentul încheierii contractelor de închiriere instanța a dispus anularea acestora. În acest sens trebuie avut în vedere că în toată această perioadă contractele de închiriere au generat efecte juridice și în raporturile cu terții (de ex. APIA), iar anularea lor (cu efect retroactiv) ar pune în pericol securitatea raporturilor juridice.

Pârâții au arătat că reclamantul a promovat cu rea credință prezenta acțiune, or drepturile trebuie exercitate cu bună credință. Reclamantul nu a urmărit prin promovarea acțiunii decât să provoace neajunsuri. Pârâții s-au înscris în diverse programe la APIA, cu terenurile care fac obiectul contractelor de închiriere, pentru diferite perioade de timp. De asemenea, în temeiul înțelegerilor cu APIA pârâții au încasat diferite sume de bani.

În condițiile în care s-a dispus admiterea acțiunii, înțelegerile cu APIA vor fi reziliate, iar pârâții voi trebui să restituie toate sumele primite din 2016 și până în prezent, ceea ce va genera grave neajunsuri punând în pericol chiar activitatea de creștere a animalelor, pe care o desfășoară. Scopul real al acțiunii promovate de reclamant este eliminarea celorlalți crescători de animale din zonă.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 20 al. 1 din Legea 554/2004.

Și pârâții Comuna [...] și Consiliul Local al Comunei [...] au formulat recurs împotriva aceleiași sentințe, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și respingerea acțiunii.

În motivarea recursului întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 și 8 C.pr.civ., pârâții susțin că instanța de fond a apreciat în mod greșit speța dedusa judecății, considerând ca anulându-se licitația din 11.04.2016, trebuie anulate toate contractele de închiriere.

Astfel, pentru a argumenta respingerea excepției lipsei de interes a reclamantului A.A.A., instanța reține că acesta este unul dintre beneficiari contractelor de închiriere semnate subsecvent

acestei proceduri anulată prin Sentința civilă nr. 108/11.01.2017 pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosar nr.[...] și că în calitate de participant la procedura de licitație se retine că reclamantul are interesul de a deduce judecății celelalte contracte de închiriere încheiate în baza aceleiași proceduri. Licitatia este o procedură administrativă de atribuire, în speță, atribuirea de loturi de pășune comună, pentru fiecare lot în licitație înscriindu-se cel puțin doi participanți. Procedura licitației în acest caz este una aplicată fiecărui lot în parte, singurul punct comun fiind Comisia de licitație, care rămâne aceeași pentru fiecare licitație.

Instanța de fond comite o eroare de logică extrapolând dispozitivul Sentinței civile nr. 108/11.01.2017 de anulare a licitației, în urma căreia a rezultat actul administrativ subsecvent anulat contractul de închiriere nr. bbb3/25.05.2016, asupra licitațiilor pentru celelalte loturi la care reclamantul A.A.A. nu s-a înscris și nu a participat, deci nu justifică un interes.

Tribunalul Cluj, concluzionând față de considerentele invocate în respingerea excepției lipsei de interes a reclamantului A.A.A. invocată de părți, retine ca demersul acestuia răspunde interesului de conturare a cadrului necesar pentru organizarea unei noi licitații și prin aceasta de reparare a vătămării suferite prin anularea contractului de închiriere al cărui beneficiar a fost. Dar, repararea vătămării suferite s-a produs prin organizarea unei noi licitații în 28.02.2018, ocazie cu care și-a adjudecat lotul de pășune care a făcut obiectul contractului de închiriere anulat, încheindu-se un nou contract de închiriere nr. bbb2/29.03.2018 pentru aceeași suprafață și

lot care făcuse obiectul contractului de închiriere nr. bbb3/25.05.2016 anulat prin Sentința civilă 108/11.01.2017. Repararea s-a produs așadar anterior demersului său în instanța. Desigur reclamantul A.A.A. are un interes să solicite anularea tuturor licitațiilor din 11.04.2016 și anume anihilarea sentimentului propriu de frustrare. Unul dintre membrii familiei acestuia a fost condamnat pentru tentativă de omor în urma conflictului cu X.X., cel care a cerut anularea licitației asupra lotului care este obiectul contractului anulat nr. bbb3/25.05.2016. În acest sens, este notorietate și de menționat că atmosfera tensionată din ziua de 11.04.2016, creată de reclamant prin timorarea Comisiei și intimidarea participanților, a făcut necesară prezenta la licitații a organelor de forță și anume a Poliției, a Jandarmeriei și a Poliției locale, fapt consemnat în procesul verbal nr.2814/20.04.2016 aflat la dosar.

În concluzie, respingerea excepției lipsei de interes este neîntemeiată.

Pe fondul cauzei, instanța retine că acțiunea formulată de reclamant este întemeiată.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 488 pct. 6 și pct. 8 C.proc. civ. și urm.

Prin întâmpinarea formulată, intimatul reclamant A.A. a solicitat respingerea recursurilor promovate în cauză, menținerea sentinței civile recurate și cheltuieli de judecată constând în onorariu avocațial.

Intimatul susține că hotărârea este fiind temeinică și legală din prisma următoarelor considerente:

În mod judicios a reținut prima instanța faptul că nu prezintă relevanța juridică apărările invocate de toate părțile cauzei, privind faptul că intimatului i-ar fi fost atribuită o suprafață de pajiște mai mare decât cea atribuită acestora, câtă vreme intimatul are dreptul legal și trebuie să i se recunoască astfel posibilitatea de a participa la o nouă licitație, în condiții de legalitate, indiferent de care va fi rezultatul concret al unei eventuale noi licitații. Prin urmare, este irelevantă susținerea recurențelor potrivit căreia, la organizarea licitației din anul 2016, intimatul a participat doar pentru o parcelă de teren, cu atât mai mult cu cât intimatul nu este în culpa că licitația în cauza a fost anulată după mai mult de un an și jumătate de la organizarea acesteia, iar la acest moment îndeplinește condițiile pentru licitarea mai multor parcele de teren.

Mai mult, intimatul invocă dispozițiile art. 9, alin. (6) din Ordonanța nr. 34/2013, actualizată, unde se stipulează în mod expres faptul că trebuie asigurată o încărcătură optimă de

animale pe hectar de 0.3 UVM. Aceasta înseamnă ca, raportat la numărul de animale deținute de către reclamant, care rezulta din Adeverința nr. 221/20.11.2018, eliberata de CSV [...], reclamantul este eligibil a mai primi si alte parcele de teren, pana la suprafața de minim 300 ha.

La analizarea acestui interes, insasi instanța de judecata a solicitat, in ședința din data de 9 octombrie 2018, ca paratele de rd. 1 si 2 sa precizeze in ce măsura, raportat la contractele de concesiune încheiate deja cu intimatul, mai este eligibil a mai primi si alte parcele de teren, dintre cele atribuite paraților in urma licitației din data de 11.04.2016, anulata definitiv.

Din actele depuse la dosarul cauzei de către intimat, coroborate cu dispozițiile legale citate anterior, rezulta ca intimatul este eligibil a mai primi alte parcele de teren.

Fata de aceste considerente, rezulta ca in mod legal si temeinic prima instanța a respins ca nefondata excepția lipsei de interes a intimatului, invocata de parați si reiterata prin cererea de recurs, reținându-se faptul ca demersul reclamantului răspunde propriului interes, de conturare a cadrului necesar pentru organizarea unei noi licitații.

Mai mult, chiar trecând peste aceste aspecte, se arată ca pentru instanță, invocarea si constatarea nulității absolute a actelor juridice deduse judecării este chiar o obligație. In acest sens, art. 1247 alin. (3) Noul Cod Civil prevede că „instanța este obligata să invoce din oficiu nulitatea absolută”.

Pe fondul cauzei, intimatul arată următoarele: Acțiunea se dovedește a fi întemeiata câtă vreme prin hotărâre judecătoreasca pronunțata in dosarul civil nr. [...] de către Tribunalul Cluj, definitiva, s-a tranșat caracterul nelegal al licitației din data de 11.04.2016.

Raportat la acest aspect, in mod temeinic instanța de judecata a înlăturat ca nefondata apărarea recurenților in sensul ca aceștia nu au fost părți in litigiul purtat in cadrul dosarului mai sus menționat, cata vreme aceștia trebuie sa respecte in mod indirect hotărârea pronunțata, din perspectiva efectelor legate de modificarea ordinii juridice pe care pronunțarea acesteia a determinat-o. Contractul lovit de nulitate absolută sau anulat este considerat a nu fi fost niciodată încheiat (art. 1254 alin. 1). Părțile sunt repuse in situația anterioara, iar desființarea contractului atrage, în condițiile legii, desființarea actelor subsecvente încheiate în baza lui.

Raportat la aceste principii de drept, intimatul solicită respingerea ca neîntemeiate a recursurilor formulate, cu consecința menținerii pentru temeinicie si legalitate a hotărârii atacate.

La primul termen de judecată pentru care părțile au fost legal citate, Curtea a ridicat din oficiu excepția nelegalei timbrări a recursurilor promovate de recurenții B.E.E., B.D.D., B.R., B.P., B.F.F. și B.V., care se impune a fi analizată cu prioritate conform dispozițiilor art. 248 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă și pe care urmează a o admite pentru următoarele considerente:

Potrivit din art. 33 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, „Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat, cu excepțiile prevăzute de lege”, iar „Dacă cererea de chemare în judecată este netimbrată sau insuficient timbrată, reclamantului i se pune în vedere, în condițiile art. 200 alin. (2) teza I din Codul de procedură civilă, obligația de a timbra cererea în cuantumul stabilit de instanță și de a transmite instanței dovada achitării taxei judiciare de timbru, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării instanței, sub sancțiunea nulității cererii”.

De asemenea, art. 486 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă dispune că, sub sancțiunea nulității, la cererea de recurs trebuie să se atașeze dovada achitării taxei de timbru, conform legii.

Conform Rezoluției din data de 07.05.2019, în sarcina recurenților B.E.E., B.D.D., B.R., S.C. B.C.C. S.R.L., B.P., B.F.F., PFA B.U., B.I., B.V. și B.Z. s-a stabilit obligația de a face

dovada achitării taxei judiciare de timbru în sumă de 200 lei, pentru fiecare recurent în parte (fila 42, vol. I).

Dintre aceștia, doar recurenții B.I., PFA B.U., S.C. B.C.C. S.R.L. și B.Z. și-au îndeplinit integral obligația fixată (filele 18, 123 verso, 124 verso, 125, vol. I, filele 42, 45, 56, vol. II).

Recurenții B.E.E., B.D.D., B.R., B.P., B.F.F. și B.V. au fost legal citați cu mențiunea de a achita taxa judiciară de timbru în cuantum de 200 lei, stabilită în conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. 1 și 2 din O.U.G. nr. 80/2013 (filele 51, 53, 59, 66, 68, 70, 85, 88, 93, 104, 107, 118, vol. I).

Cu toate acestea, la filele 122-126, vol. I din dosarul de recurs au fost atașate chitanțele care atestă achitarea a câte 20 lei aferenți recursurilor promovate.

Reținând că recurenții menționați nu și-au îndeplinit în întregime obligația legală nici până la primul termen de judecată fixat în cauză, în temeiul dispozițiilor legale menționate, instanța va admite excepția ridicată din oficiu și, pe cale de consecință, va anula ca nelegal timbrate aceste recursuri.

În ceea ce privește excepția tardivității recursurilor promovate de recurenții S.C. B.C.C. S.R.L. și B.Z. ridicată din oficiu, Curtea urmează a o admite pentru următoarele considerente:

Potrivit art. 20 alin. 1 din Legea nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, „hotărârea pronunțată de prima instanță poate fi atacată cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare”.

Conform dovezilor de comunicare aflate la filele 143 și 147, vol. IV din dosarul de fond, sentința civilă nr. 402/2019 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. [...] a fost în mod legal comunicată părților S.C. B.C.C. S.R.L. și B.Z. la data de 30.03.2019. În consecință, termenul legal de 15 zile pentru promovarea căii de atac s-a împlinit la data de 15.04.2019, iar recursul înregistrat la data de 17.04.2019 (data poștei, conform ștampilei aplicate pe plicul de la fila 41, vol. I, cu aplicarea art. 183 din Codul de procedură civilă) a fost declarat cu evidenta depășire a termenului legal.

În temeiul art. 496 alin. 1 din Cod, se va admite excepția ridicată din oficiu și se vor respinge ca tardive recursurile promovate de părțile S.C. B.C.C. S.R.L. și B.Z..

În ceea ce privește excepția nulității recursurilor, se rețin următoarele:

În conformitate cu dispozițiile art. 478 alin. 1 Cod procedură civilă, recursul trebuie motivat prin însăși cererea de recurs sau printr-un memoriu separat, dar în interiorul termenului legal de promovare a recursului, iar art. 489 alin. 1 prevede în mod expres că „Recursul este nul dacă nu a fost motivat în termenul legal (...)”. A motiva recursul înseamnă, pe de o parte, indicarea motivului de recurs prin identificarea unui dintre motivele prevăzute de art. 488 alin. 1 din Cod, dar și dezvoltarea acestuia, în sensul formulării unor critici privind modul de judecată al instanței care să demonstreze incidența respectivului motiv de recurs.

În speță, deși pârâtul B.C. a declarat recurs în termenul legal de 15 zile de la comunicarea hotărârii, nu a indicat niciun motiv concret de nelegalitate a hotărârii atacate și nici motivarea recursului nu permite Curții să identifice un motiv de casare, conform art. 22 din Cod.

Astfel, recurentul se rezumă la a menționa că fără motiv întemeiat s-a admis cererea, dispunându-se anularea contractelor de închiriere.

Notăm de asemenea că afirmațiile formulate în termeni generali, cum este cea conform căreia sentința recurată este nelegală și netemeinică nu pot genera reformarea hotărârii deoarece nu relevă niciun aspect de nelegalitate a hotărârii atacate.

Prin urmare, față de aspectele reținute, Curtea consideră că recurentul pârât nu s-a conformat obligației legale de a-și motiva recursul prin însăși cererea de recurs sau înăuntrul termenului de recurs, impunându-se admiterea excepției invocate din oficiu și anularea ca nemotivat a recursului promovat.

Cât privește recursurile formulate de pârâții B.O., B.B., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.J., B.K., B.L., B.M., B.N. și PFA B.U. și respectiv de pârâții Comuna [...] și Consiliul Local al Comunei [...], intimatul reclamant A.A. a invocat excepția nulității acestora pe motiv că nu se încadrează în motivele de casare prevăzute de art. 488 Cod procedură civilă, iar neindicarea în mod expres a unui motiv de recurs atrage nulitatea acestuia.

Raportat la recursul promovat de pârâții Comuna [...] și Consiliul Local al Comunei [...], se constată că în cuprinsul acestuia sunt indicate în mod expres motivele de casare reglementate de art. 488 pct. 6 și 8 din Cod, iar din expunerea motivelor reiese că această cale extraordinară de atac este susținută cel puțin de nelegala interpretare și aplicare a normelor de drept material, după cum vom dezvolta în cele ce urmează.

De asemenea, deși prin recursul promovat de pârâții B.O., B.B., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.J., B.K., B.L., B.M., B.N. și PFA B.U. nu s-a indicat în mod specific motivul de nelegalitate invocat, dezvoltarea motivelor permite încadrarea în dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8, criticându-se atât modalitatea de soluționare a excepției lipsei de interes cât și soluția dată pe fondul cauzei.

În acest context, Curtea apreciază că se impune respingerea excepției nulității recursurilor menționate, invocată de intimatul A.A..

Examinând recursurile declarate prin prisma motivelor de nelegalitate invocate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea le apreciază drept întemeiate și urmează a le admite pentru următoarele considerente:

Motivele de casare pe care se întemeiază recursurile promovate în cauză sunt cele prevăzute de art. 488 pct. 6 și 8 din Codul de procedură civilă, recurenții susținând că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază sau cuprinde motive contradictorii ori numai motive străine de natura cauzei, respectiv că hotărârea a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Se constată că recurenții Comuna [...] și Consiliul Local al Comunei [...] și respectiv recurentul B.I. au invocat motivul de nelegalitate de la pct. 6 doar în mod formal, fără a prezenta argumente care să îl susțină. În lipsa unei detalieri a nelegalității sentinței din această perspectivă, reținem că acest motiv nu se confirmă în speță. Pe terenul pct. 8, recurenții critică în primul rând soluția dată excepției lipsei de interes a reclamantului în promovarea cererii de chemare în judecată.

Sub acest aspect, instanța de fond a reținut că reclamantul A.A. a participat la procedura de licitație din data de 11.04.2016, fiind unul dintre beneficiarii contractelor de închiriere încheiate subsecvent acestei proceduri, semnând contractul de închiriere nr. bbb3/25.05.2016, anulat prin sentința civilă nr. 108/11.012017 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosar nr. [...], rămasă definitivă prin decizia civilă nr. 3852/2017 pronunțată de Curtea de Apel Cluj.

S-a reținut apoi că, în calitate de participant la procedura de licitație, de asemenea anulată prin aceleași hotărâri judecătorești, reclamantul are interesul de a deduce judecății situația celorlalte contracte de închiriere încheiate în baza aceleiași proceduri stabilită a fi nelegală, partea urmărind organizarea unei noi licitații, cu respectarea legii.

Potrivit art. 32 alin. 1 din Codul de procedură civilă, orice cerere poate fi formulată și susținută numai dacă autorul acesteia are capacitate procesuală, în condițiile legii, are calitate procesuală, formulează o pretenție și justifică un interes. Interesul este înțeles drept folosul practic urmărit, finalitatea vizată, iar art. 33 din Cod prevede că interesul „trebuie să fie determinat, legitim, personal, născut și actual”.

Apoi, în conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. 1 și alin. 2, art. 2 alin. 1 lit. a și art. 8 din Legea nr. 554/2004, se poate adresa în contenciosul administrativ orice persoană vătămată într-un

drept al său „printr-un act administrativ cu caracter individual, adresat altui subiect de drept”, fiind astfel consacrată categoria contenciosului subiectiv, în sensul că un act administrativ poate fi anulat doar dacă a produs reclamantului o vătămare.

Validăm reținerile instanței de fond că prezentul demers al reclamantului răspunde interesului acestuia de conturare a cadrului necesar pentru organizarea unei noi licitații, scopul final fiind acela de reparare a vătămării suferite prin anularea contractului de închiriere al cărui beneficiar a fost.

În acest context, însă, la determinarea caracterului actual al interesului manifestat de reclamant în derularea prezentului proces având ca obiect anularea contractelor de închiriere pentru suprafețele de pajiști încheiate, se impune a se verifica și determina măsura în care prejudiciul suferit de reclamant nu a fost deja reparat. Cum interesul trebuie să fie născut și actual, reclamantul trebuie să facă dovada încălcării dreptului său și a prejudiciului la care se expune dacă stă în pasivitate, iar în speță prezintă relevanță suprafața de teren pe care reclamantul A.A. ar putea-o obține în ipoteza anulării contractelor încheiate de pârâții din această cauză, subsecvent anulării licitației. Doar organizarea unei noi licitații nu reprezintă un folos practic pentru reclamant decât dacă și în măsura în care ar putea încheia contracte de închiriere pentru pajiști care acum fac obiectul contractelor a căror anulare se solicită.

Din înscrisurile depuse la dosar reiese că la nivelul anului 2016 reclamantul A.A. a licitat doar pentru suprafața de pășune de 85 ha (fila 16, vol. IV din dosarul de fond), pe care a și obținut-o. Nu se susține și nu se probează că intimatul reclamant ar fi participat la licitație pentru loturile adjudecate de pârâții din acest dosar. Prin sentința civilă nr. 108/2017 pronunțată în dosarul nr. [...] al Tribunalului Cluj s-a dispus anularea contractului nr. bbb3/25.05.2016, încheiat de reclamantul intimat cu Comuna [...].

Ulterior, între reclamantul intimat A.A. și pârâta recurentă Comuna [...] au fost încheiate contractele de închiriere pentru suprafețe de pajiști aflate în domeniul privat al comunei [...] nr. bbb1/10.04.2017 (60,54 ha) și nr. bbb2/29.03.2018 (65,28 ha), prin care intimatul a dobândit o suprafață mai mare decât cea deținută inițial, respectiv un total de 125,82 ha (filele 29-35, vol. IV din dosarul de fond).

Astfel, raportat la suprafața licitată inițial, prejudiciul suferit de reclamant prin anularea propriului contract de închiriere este pe deplin acoperit, prin închirierea subsecventă a unei suprafețe mai mari.

Reclamantul intimat se raportează, însă, la situația existentă la data promovării cererii de chemare în judecată și susține că, ținând cont de numărul de animale deținute, care rezultă din adeverința nr. 221/20.11.2018 eliberată de CSV [...], este eligibil a mai primi și alte parcele de teren, până la suprafața de minim 300 ha. Intimatul reclamant se prevalează de dispozițiile art. 9 alin. 6 din O.U.G. nr. 34/2013, actualizată, unde se stipulează faptul că trebuie asigurată o încărcătură optimă de animale pe hectar, dar nu mai mică de 0.3 UVM.

După cum se observă, aceasta reprezintă reglementarea cadru, cu caracter general, textul de lege dispunând în continuare că metodologia de calcul al încărcăturii optime de animale pe hectar de pajiște se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în termen de 30 de zile de la publicarea ordonanței de urgență.

Apoi, prin caietul de sarcini privind închirierea pajiștilor disponibile, aflate în proprietatea privată a comunei [...], reprezentând Anexa nr. 2 la H.C.L. [...] nr. 16/22.03.2016 privind aprobarea inițierii procedurii de închiriere a pajiștilor în suprafață de 806,88 ha din domeniul privat al comunei [...] (filele 49-57, vol. II din dosarul de recurs) s-a stabilit că încărcătura medie pentru pășunile ce se licitează este de 11,5 ovine/caprine/ha, respectiv 2 bovine/ha.

Adeverința depusă de reclamant la dosarul de fond atestă că la data de 20.11.2018 acesta deținea 12 capete bovine, 1151 capete ovine și 5 capete suine.

Prin urmare, nici raportat la animalele deținute la data menționată reclamantul intimat nu putea obține decât o suprafață maximă de 106 ha, or, cele două suprafețe de teren care fac obiectul contractelor de închiriere semnate anterior declanșării prezentului proces depășesc acest total.

Subliniem că ne raportăm la cerințele inserate în caietul de sarcini deoarece interesul reclamantului este justificat de posibilitatea de a obține în chirie o suprafață mai mare de teren decât cea deja închiriată, subsecvent organizării unei noi licitații. O.U.G. nr. 34/2013 stabilește doar numărul minim de animale ce revin la un hectar, iar autoritatea contractantă stabilește încărcătura medie pentru pășunile ce se licitează. Caietul de sarcini nu a fost contestat sub acest aspect iar din datele de la dosar nu reiese că o nouă licitație ar fi organizată în alte condiții.

Astfel, folosul propriu la care se raportează reclamantul intimat A.A. este posibilitatea ca, în situația organizării unei noi licitații, să obțină în chirie mai multe parcele de teren. Prin urmare, la verificarea cerinței interesului în promovarea acțiunii în contencios prezintă relevanță atât numărul de animale deținute de reclamant cât și suprafața de pajiște care i-a fost deja atribuită, raportat la aceste aspecte putându-se determina dacă interesul invocat este actual.

Or, din cele expuse reiese că intimatul reclamant nu ar putea închiria alte parcele decât cele pe care le deține. Ținând cont de criteriile legale existente, reclamantul nu mai are dreptul la închirierea altor suprafețe de teren, iar interesul de a acționa în instanță pentru anularea contractelor aflate în derulare nu este actual.

Pentru aceste considerente, constatând incidența motivului de casare prevăzut de art.488 alin. 1 pct. 8 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 496 din Cod și art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, Curtea va admite recursurile promovate de recurenții pârâți B.O., B.B., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.J., B.K., B.L., B.M., B.N. și PFA B.U., de recurenții pârâții Comuna [...] și Consiliul Local al Comunei [...] și respectiv de recurentul pârât B.I. împotriva sentinței civile nr.402/2019 pronunțată de Tribunalul Cluj în dosarul nr. [...], pe care o va casa în tot.

Rejudecând excepția lipsei de interes a reclamantului A.A. invocată de pârâți, în temeiul art. 40 din Codul de procedură civilă și art. 1, 8 din Legea nr. 554/2004, o va admite și va respinge ca lipsită de interes acțiunea formulată de reclamant, astfel cum a fost precizată.

În temeiul art. 494 raportat la art. 453, 455 din Codul de procedură civilă, reclamantul A.A. va fi obligat la plata în favoarea fiecăruia dintre pârâții B.O., B.B., B.D., B.E., B.F., B.G., B.H., B.J., B.K., B.L., B.M., B.N. și PFA B.U. a sumei de 600 lei cu titlu de cheltuieli de judecată la fond și în recurs, reprezentând contravaloarea onorariului avocațial achitat la fond (filele 161-193, vol. II din dosarul de fond) și taxa judiciară de tuimbru din recurs (filele 9-21, vol. I, 31-43, vol. II).

Se va respinge solicitarea intimatului reclamant A.A. de acordare de cheltuieli de judecată în recurs, el fiind partea care a pierdut procesul. (Judecător Anamaria Gabriela Vida-Simiti)

2. Contract administrativ. Servicii publice de transport local. Litigiu privitor la executare. Calitate procesuală pasivă. Asociație de dezvoltare intercomunitară. Unitate administrativ teritorială

Legea nr. 51/2006, Legea nr. 92/2007

Faptul că asociația de dezvoltare intercomunitară a încheiat contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane ori acte adiționale la acesta în numele și pe seama unității administrativ teritoriale nu determină calitatea de parte în raportul juridic care derivă din contract, asociația fiind doar mandatată/împuternicită pentru încheierea actelor juridice.

Dimpotrivă, raportat la competențele lăsate de lege în sarcina sa, la aprobarea actelor încheiate pe seama sa și la faptul că este beneficiarul serviciului public de persoane prin curse regulate, unitatea administrativ teritorială are calitate procesuală pasivă în litigiul cu prestatorul serviciului a cărui gestiune a fost delegată.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1139 din 20 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 168 din 12.02.2019 pronunțată în dosarul nr. 290/100/2018 al Tribunalului Maramureș s-a respins excepția lipsei de interes și excepția lipsei calității procesuale pasive invocate de pârâta Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare. S-a respins acțiunea formulată de reclamanta S.C. A. S.A. în contradictoriu cu pârâta Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare.

S-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta S.C. A. S.A. în contradictoriu cu pârâta Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...], reprezentată de Primar, și în consecință a fost obligată pârâta să plătească reclamantei următoarele sume: - 8000 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 16.04.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 20000 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 21.05.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 16483 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 21.06.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 10928 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local efectuat în februarie 2017 și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 12.05.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 11576 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local efectuat în martie 2017 și penalități contractuale de

întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 04.06.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 11811 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local efectuat în aprilie 2017 și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 21.09.2017 și până la achitarea efectivă a debitului; - 7087 lei contravaloare subvenție aferentă serviciului de transport public local efectuat în mai 2017 și penalități contractuale de întârziere aferente de 0,01% pe zi de întârziere calculate de la data de 21.09.2017 și până la achitarea efectivă a debitului;

A fost obligată pârâta Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...] să plătească reclamantei S.C. A. S.A. suma de 250 lei cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâta Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...], prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și respingerea acțiunii, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 C.pr.civ., pârâta susține nu are calitate procesuală pasivă, iar reclamanta nu justifică interes în formularea cererii, față de recurent.

Contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/23.12.2013 după cum și actul adițional nr. 7/28.10.2016, sunt încheiate între delegatarul Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare și reclamanta A. S.A.

Din modalitatea de redactare a drepturilor și obligațiilor părților cuprinse atât în contractul de delegare (art. 7 lit. a) cât și în actul adițional, rezultă că delegatul are dreptul de a încasa de la delegatar tariful aferent transportului public de persoane.

Cum în prezenta cauză recurenta-pârâtă nu este parte în contractul de delegare, rezultă că nu există identitate între părțile prezentului litigiu și subiectele raportului juridic care derivă din acele contractate, aspect care echivalează cu lipsa calității procesuale pasive a recurente.

Hotărârea atacată este nelegală și în ceea ce privește aplicarea normelor de drept material. Astfel, se dispune obligarea recurente la plata contravalorii subvenției aferente serviciului public de transport și a penalităților de întârziere, câtă vreme aceste obligații nu au fost asumate de către recurentă în raport cu reclamanta încălcându-se astfel prevederile art.1270 alin. (1) și art. 1280 Cod civil.

Apoi, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (2) din contractul de delegare, facturile emise de către delegat trebuie să fie însoțite de Decontul justificativ care se întocmește separat pe fiecare unitate administrativ-teritorială. În speță, reclamanta nu a respectat aceste dispoziții contractuale întocmind deconturile justificative pentru toate unitățile administrativ-teritoriale membre ale delegatarului și extrăgând un rezumat pentru recurentă. Procedând de această manieră reclamanta a încălcat prevederile contractuale, iar instanța de fond dispozițiile art. 1270 alin. (1) Cod civil care instituie principiul forței obligatorii a contractelor.

Recurenta nu și-a însușit aceste deconturi justificative deoarece pe același traseu de transport reclamanta mai deservea și alte unități administrativ-teritoriale fără a defalca pentru fiecare costurile de transport. Acesta este motivul pentru care nici facturile emise de către reclamanta nu au fost acceptate și însușite prin semnătură de către recurentă. Facturile având regimul juridic al unor înscrisuri sub semnătură privată, au putere doveditoare conform art. 273 alin. (1) Cod procedură civilă doar dacă este recunoscut de cel căruia îi este opus. Cum în speță, facturile nu sunt semnate sau considerate ca recunoscute în alt mod, nu au valoare probatorie față de recurentă și nu pot constitui temei al hotărârii judecătorești de obligare la plată. În aceste condiții, factura fiscală face dovadă doar împotriva emitentei ea neputând face dovadă împotriva destinatarului care nu a semnat-o decât în condițiile art. 277 alin. 2 Cod procedură civilă, adică în condițiile în care intimata-reclamantă ar fi dovedit că destinatarul facturii își organizează activitatea specifică în acest fel, ceea ce nu este cazul în speță.

În drept, s-au invocat prevederile art. 483, art. 488 pct. 5 și 8 Cod procedură civilă.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Asociației de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare a solicitat respingerea recursului promovat în cauză, menținerea sentinței civile recurate și obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată.

Arată că acordarea de facilități și subvenții operatorilor de transport rutier se află, în exclusivitate, în competența unităților administrativ teritoriale și nu pot fi delegate asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.

Mai mult decât atât, art. 17 alin. 1 indice 1 din Legea nr. 92/2007, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 328/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 92/2007, clarifică expres care sunt competențele care pot fi delegate asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, iar cele privind acordarea de facilități și subvenții (compensații) operatorilor de transport public local de călători sunt excluse.

Prin urmare, toate obligațiile care decurg din aceste atribuții se află în sarcina exclusivă a Comunei [...], inclusiv obligația de plată a subvenției de exploatare.

Contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/2013, al cărui obiect a fost completat cu prestarea serviciului de transport public local de călători în Comuna [...], prin Actul adițional nr. 7/28.10.2016 și Actul adițional nr. 9/30.03.2017, a fost încheiat de către ADI Zona Metropolitană Baia Mare, în numele și pe seama Comunei [...], în conformitate cu prevederile Legii nr. 51/2006 și Legii nr. 92/2007, precum și în baza Hotărârilor Consiliului Local al Comunei [...] nr. 42/30.09.2016 și nr. 13/16.03.2017 de aprobare a acestor documente, precum și de mandatare/ împuternicire a Asociației să aprobe, să atribuie și să încheie acest contract, în numele și pe seama Comunei [...].

De asemenea, pentru prelungirea Actului adițional nr. 7/2016 la Contractul de delegare, s-a avut în vedere și Acordul de eşalonare a plăților nr. 2695/29.03.2017, încheiat între U.A.T. Comuna [...], prin Primar și S.C. A. SA, înregistrat la ADI Zona Metropolitană Baia Mare cu nr. 2117/29.03.2017.

Toate aceste documente prevăd obligația de plată a subvenției de exploatare către operatorul de transport SC A. SA, în sarcina exclusivă a Comunei [...].

Mai mult decât atât, prin încheierea acordului de eşalonare a plăților restante menționat mai sus, U.A.T. Comuna [...], prin Primar și-a recunoscut obligațiile de plată față de intimatul reclamant SC A. SA, precum și calitatea de parte în Contractul de delegare, aceste obligații izvorând din contract.

În aceeași ordine de idei, autoritatea publică cu atribuții de reglementare la nivel central pentru domeniul serviciilor de transport public local și județean de călători, Autoritatea Națională de Reglementare pentru Serviciile Comunitare de Utilități Publice, denumită în continuare A.N.R.S.C., a emis Ordinul nr. 131/2019, publicat în Monitorul Oficial nr. 360/09.05.2019, cu privire la documentele standard și contractul-cadru care vor fi utilizate în cadrul procedurilor de delegare a gestiunii serviciului public de transport de persoane în unitățile administrativ-teritoriale, realizat cu autobuze, troleibuze și/sau tramvaie.

Contractul-cadru prevăzut în Anexa nr. 2 la Ordinul precizat mai sus, publicat în Monitorul Oficial nr. 360bis/09.05.2019, prevede explicit, la art. 10.1, faptul că în cazul asociației de dezvoltare intercomunitară, unitatea administrativ-teritorială membră va plăti Operatorului Compensația pentru acoperirea costurilor de exploatare.

Aceste principii se regăsesc și în Contractul de delegare a gestiunii nr. 704/2013, al cărui obiect a fost completat cu prestarea serviciului de transport public local de călători în Comuna [...], prin Actul adițional nr. 7/28.10.2016 și a fost prelungit prin Actul adițional nr. 9/30.03.2017.

Având în vedere cele expuse mai sus, U.A.T. Comuna [...] are calitate procesuală pasivă, iar reclamanta intimată SC A. SA justifică interes în formularea acțiunii față de recurentă, deoarece UAT Comuna [...] a fost beneficiarul serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate, prestat de către operatorul SC A. SA. Totodată, Asociația Zona Metropolitană Baia Mare și-a îndeplinit obligațiile de diligență, în conformitate cu competențele delegate, pentru ca UAT Comuna [...] să achite operatorului SC A. SA, subvenția de exploatare.

Prin Hotărârile Consiliului Local al Comunei [...] nr. 42/30.09.2016 și nr. 13/16.03.2017 au fost aprobate Contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/2013, Actul adițional nr. 7/28.10.2016 și Actul adițional nr. 9/30.03.2017 privind serviciul de transport public local de pe raza Comunei [...], Asociația fiind doar mandată/ împuternicită să încheie acest contract, în numele și pe seama Comunei [...], în conformitate cu procedurile prevăzute de Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește facturile privind subvenția de exploatare, acestea au fost întocmite de operatorul SC A. SA, în baza Contractului de delegare, completat prin actele adiționale ulterioare, în urma prestării serviciului de transport public local de călători pentru beneficiarul UAT Comuna [...], fiind însoțite de Decontul justificativ, cu repartizarea cheltuielilor, calculația costurilor și raportarea veniturilor, individual, pentru fiecare unitate administrativ teritorială membră a Asociației în parte, inclusiv pentru comuna [...], fiind depuse la registratura UAT Comuna [...]. De asemenea, prin Acordul de eșalonare a plăților restante nr. 2695/29.03.2017, încheiat de către UAT Comuna [...], prin Primar cu SC A. SA, recurenta pârâtă și-a recunoscut obligațiile de plată, care decurg din prestarea serviciului în baza Contractului de delegare și a actelor adiționale ulterioare, pentru lunile noiembrie 2016, decembrie 2016 și ianuarie 2017, în valoare de 51.483 lei, conform Deconturilor justificative întocmite de SC A. SA, pe care nu le-a contestat.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 490 alin. (2) raportat la art. 205-208 din Cod proc. civ., Legii nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, Legii nr. 92/2007 a serviciilor de transport persoane în unitățile administrativ-teritoriale, Legii nr. 215/2001 a administrației publice locale, Legii nr. 554/2004.

Examinând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea îl apreciază ca neîntemeiat și urmează a-l respinge pentru următoarele considerente:

Motivele de casare invocate în prezentul recurs sunt cele prevăzute de art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 din Codul de procedură civilă, recurenta susținând că prin hotărârea dată, instanța a încălcat regulile de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, respectiv că sentința a fost dată cu încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material.

Recurenta Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...] susține că sentința recurată este nelegală întrucât nu are calitate procesuală pasivă, iar reclamanta nu justifică interes în formularea cererii, față de recurentă.

Potrivit susținerilor recurente, contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/23.12.2013 și actul adițional nr. 7/28.10.2016 sunt încheiate între delegatarul Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare și reclamanta A. S.A., iar din modalitatea de redactare a drepturilor și obligațiilor părților cuprinse atât în contractul de delegare (art. 7 lit. a) cât și în actul adițional rezultă că delegatul are dreptul de a încasa de la delegatar tariful aferent transportului public de persoane.

Cum în prezenta cauză recurenta-pârâtă nu este parte în contractul de delegare, rezultă că nu există identitate între părțile prezentului litigiu și subiectele raportului juridic care derivă din acele contractate, aspect care echivalează cu lipsa calității procesuale pasive a recurente.

Reținem că intimata pârâtă Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare a încheiat cu intimata reclamantă A. S.A. contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/23.12.2013, al cărui obiect a fost completat cu prestarea serviciului de transport public local de călători în Comuna [...] prin actul adițional nr. 7/28.10.2016 și actul adițional nr. 9/30.03.2017. Aceste din urmă convenții sinalagmatice au fost, însă, încheiate de ADI Zona Metropolitană Baia Mare în numele și pe seama Comunei [...], în conformitate cu prevederile Legii nr. 51/2006 și Legii nr. 92/2007, precum și în baza hotărârilor consiliului local al comunei [...] de aprobare a acestor documente.

Prin Hotărârile Consiliului Local al Comunei [...] nr. 42/30.09.2016 și nr. 13/16.03.2017 au fost aprobate Contractul de delegare a gestiunii serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate nr. 704/2013, Actul adițional nr. 7/28.10.2016 și Actul adițional nr. 9/30.03.2017 privind serviciul de transport public local de pe raza Comunei [...], intimata

Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare fiind doar mandată/împuternicită să încheie aceste contracte, în numele și pe seama Comunei [...], în conformitate cu procedurile prevăzute de Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Din chiar prevederile actului adițional nr. 7/28.10.2016 reiese că subvenția de exploatare (compensația de serviciu public) este acordată de Comuna [...], urmând a fi prevăzută în bugetul local și aprobată prin hotărâri ale consiliilor locale (art. 12-14).

Prin urmare, toate obligațiile care decurg din aceste atribuții se află în sarcina exclusivă a UAT Comuna [...], inclusiv obligația de plată a subvenției de exploatare.

Și din punct de vedere legislativ acordarea de facilități și subvenții operatorilor de transport rutier se află, în exclusivitate, în competența unităților administrativ teritoriale și nu pot fi delegate asociațiilor de dezvoltare intercomunitară.

Astfel, art. 17 alin. 11 din Legea nr. 92/2007, astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 328/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 92/2007, clarifică expres care sunt competențele care pot fi delegate asociațiilor de dezvoltare intercomunitară, iar cele privind acordarea de facilități și subvenții (compensații) operatorilor de transport public local de călători sunt excluse.

Mai reținem că între recurenta Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...] și intimata A. S.A. s-a încheiat la data de 29.03.2017 acordul de eșalonare a plăților nr. 2695, prin care recurenta și-a asumat plata eșalonată a facturilor de subvenții restante aferente lunilor noiembrie 2016, decembrie 2016 și ianuarie 2017, neputându-se deci susține că obligația de plată a subvenției de exploatare nu ar reveni în sarcina Comunei [...]. Obligațiile restante asumate izvorau din contract astfel că prin încheierea acordului de eșalonare pârâta recurentă și-a recunoscut atât calitatea de parte în contractul de delegare cât și îndatorirea de plată.

Conform art. 36 din Codul de procedură civilă, calitatea procesuală presupune existența unei identități între persoana reclamantului și persoana care este titular al dreptului în raportul juridic dedus judecății (calitatea procesuală activă) și, pe de altă parte, între persoana pârâtului și cel obligat în același raport juridic (calitatea procesuală pasivă).

Raportat la cele expuse, recurenta pârâtă are legitimare procesuală pasivă, urmând a suporta obligațiile care decurg din executarea contractului, iar respingerea excepției lipsei calității procesuale pasive a pârâtei s-a dispus cu respectarea dispozițiilor legale incidente și a art. 40 din Codul de procedură civilă.

Cât privește excepția lipsei de interes în promovarea cererii de chemare în judecată față de recurenta pârâtă, este evident că folosul practic urmărit de reclamanta intimată A. S.A. constă în achitarea sumelor solicitate, iar întrucât UAT Comuna [...] a fost beneficiarul serviciului de transport public local de persoane prin curse regulate prestat de operator, reclamanta justifică interes în formularea acțiunii față de această parte.

Se mai susține în recurs că hotărârea atacată este nelegală în ceea ce privește aplicarea normelor de drept material. Astfel, se dispune obligarea recurtei la plata contravalorii subvenției aferente serviciului public de transport și a penalităților de întârziere, câtă vreme aceste obligații nu au fost asumate de către recurentă în raport cu reclamanta, încălcându-se astfel prevederile art. 1270 alin. 1 și art. 1280 Cod civil.

După cum se poate lesne observa, și această critică privește pretinsa lipsă a calității procesuale pasive a pârâtei recurte Unitatea Administrativ Teritorială Comuna [...], deja tranșată. Se susține nerespectarea forței obligatorii a contractului și a relativității efectelor contractului însă tot din perspectiva neasumării obligațiilor contractuale de către comună.

Arată apoi recurenta că, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. 2 din contractul de delegare, facturile emise de către delegat trebuie să fie însoțite de decontul justificativ care se întocmește separat pe fiecare unitate administrativ-teritorială. În speță, reclamanta nu a respectat aceste dispoziții contractuale, întocmind deconturile justificative pentru toate unitățile administrativ-teritoriale membre ale delegatarului și extrăgând un rezumat pentru recurentă. Procedând de această manieră, reclamanta a încălcat prevederile contractuale, iar instanța de fond dispozițiile art. 1270 alin. 1 Cod civil care instituie principiul forței obligatorii a contractelor.

Curtea constată că aceste critici nu reprezintă veritabile motive de nelegalitate a sentinței tribunalului, ci vizează netemeinicia hotărârii.

În cazul exercitării unui recurs, pot fi examinate doar acele motive care în mod riguros corespund exigențelor enunțate de art. 488 alin. 1 pct. 1-8 din Codul de procedură civilă, în vreme ce toate celelalte motive ce exced limitele legale nu pot fi primite spre analiză. În această cale extraordinară de atac se poate verifica doar conformitatea sentinței cu regulile de drept aplicabile (art. 483 alin. 3, 4 din Cod raportat la art. 10 alin. 2 din Legea nr. 554/2004), iar nu și modalitatea de interpretare sau de aplicare a unor prevederi contractuale, care țin de netemeinicia hotărârii și nicidecum de nelegalitatea acesteia.

Atâta vreme cât nu se indică textele legale încălcate de prima instanță, recurenta raportându-se strict la clauzele contractului și prevalându-se de nerespectarea forței lor obligatorii, urmează că nu se pot aborda aceste critici.

În continuare, recurenta subliniază că nici facturile emise de societatea reclamantă A. S.A. nu au fost acceptate și însușite prin semnătură. Facturile având regimul juridic al unor înscrisuri sub semnătură privată, au putere doveditoare conform art. 273 alin. 1 Cod procedură civilă doar dacă este recunoscut de cel căruia îi este opus.

Cum în speță, facturile nu sunt semnate sau considerate ca recunoscute în alt mod, nu au valoare probatorie față de recurentă și nu pot constitui temei al hotărârii judecătorești de obligare la plată.

Se constată că instanța de recurs nu poate proceda la o reapreciere a probelor administrate în fața instanțelor de fond pentru a concluziona în mod diferit cu privire la elementele de fapt ale cauzei, câtă vreme o asemenea reapreciere a dovezilor nu poate fi circumscrisă niciunuia dintre motivele de recurs reglementate de art. 488.

Argumentele din recurs vizează materialul probator administrat în cauză și care a stat la baza tranșării situației de fapt de către prima instanță. Or, în recurs nu se poate proceda la o reconsiderare a probațiunii administrate, nu se pot reaprecia înscrisurile și da o altă valoare probatorie, pentru a conchide că nu există o culpă a părâtei recurente cu privire la îndeplinirea obligațiilor asumate prin contract.

Interpretarea dată de prima instanță probei cu înscrisuri nu poate fi censurată în calea de atac a recursului, care vizează doar legalitatea sentinței recurate, iar nu și starea de fapt determinată în baza probatoriului administrat.

Pentru toate aceste considerente, Curtea apreciază că hotărârea recurată a fost dată cu respectarea dispozițiilor legale incidente în speță, sens în care, în temeiul art. 496 Cod de procedură civilă, va respinge recursul declarat în speță și va menține în întregime sentința civilă recurată.

Prin întâmpinarea formulată, intimata Asociația de Dezvoltare Intercomunitară Zona Metropolitană Baia Mare a solicitat a se dispune obligarea recurente la plata de cheltuieli de judecată în recurs, dar fără a face dovada existenței și întinderii acestora.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 494 raportat la art. 452 din Codul de procedură civilă, se va respinge ca nefondată această solicitare. (Judecător Anamaria Gabriela Vida-Simiti)

3. Achiziții publice. Reevaluarea ofertelor urmare deciziei CNSC. Pretins avantaj concurențial din punctul de vedere al intervalului de timp în care s-au depus actele respective. Limitele reevaluării. Contestare tardivă.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1026 din 6 octombrie 2019

Prin plângerea ce face obiectul prezentului dosar petenta A. SRL a solicitat în contradictoriu cu intimata COMUNA B. ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună modificarea Deciziei Nr. [...] din data de 28.06.2019 pronunțată de C.N.S.C în sensul, admiterii contestației înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 1047/27.05.2019 și pe cale de consecință să se dispună anularea adresei de comunicare a rezultatului procedurii 1901/ 20.05.2019 emisa de autoritatea contractantă Comuna B. și comunicată prin fax în data de 20.05.2019; proceselor verbale de evaluare a propunerii tehnice, a propunerii financiare, raportului procedurii nr. 1899/ 20 05 2019; tuturor actelor subsecvente emiterii raportului procedurii; să se dispună obligarea autorității contractante la reevaluarea procedurii, prin reevaluarea ofertei depuse.

În motivare se arată că, prin Decizia contestată Consiliul respinge contestația A. SRL, formulată în contradictoriu cu COMUNA B., în procedura inițiată cu anunț de participare simplificat nr. SCN[...]/21.05.2018, ca tardivă, pentru partea ce privește analiza aspectelor dezvoltate la punctul său 4. Respinge contestația, ca nefondată, pentru partea ce privește motivele legate de reevaluarea impusă prin decizia precedentă a CNSC.

În conformitate cu adresa de comunicare a rezultatului procedurii 1901/20.05.2019, contestată prin prezenta, în urma criteriului de atribuire ofertantul desemnat câștigător este Asocieria C. SRL cu o oferta de 3.771.144 lei.

Oferta petentei, declarată admisă, dar necâștigătoare, este clasată pe locul II în clasament aspect ce justifică un interes legitim prin raportare la prevederile art. 6 alin 1 raportat la art. 3 alin 1 lit.

f din Legea 101/2016. Prin Decizia CNSC nr. 116/[...] din data de 23.01.2019 Consiliul obligă autoritatea contractantă la continuarea procedurii, prin reevaluarea ofertelor clasate pe primele 2 locuri (înaintate de Asocieria C. SRL și de A. SRL), privitor la sustenabilitatea financiară datorată nivelului manoperei și privitor la lipsa fișelor tehnice ale utilajelor.

Modalitatea de reevaluare a ofertei în raport de dispozițiile Deciziei CNSC nr. 116/[...] transpuse în raportul procedurii nr. 1899/ 20 05 2019 și nelegal judecate de Consiliu prin Decizia Nr. [...] Data: 28 06 2019:

Cu privire la aceasta categorie de argumente Decizia contestată reține caracterul nefondat al acestora. Prezenta plângere are ca obiect exclusiv cel de al doilea motiv de neconformitate al ofertei, respectiv cel privind lipsa fișelor tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice.

Din analiza Raportului procedurii pag. 95 și urmat, rezultă că autoritatea a solicitat ofertantului clarificarea lipsei fișelor tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice nu o data (08.02.2019), nu de doua ori (05.04.2019), nici de trei ori (16.04.2019), ci de patru ori (02.05.2019) până când, într-un final, ofertantul a depus actele solicitate.

Este cât se poate de evident că autoritatea contractantă prin clarificările/completările solicitate în mod repetat, pe același subiect, a determinat apariția unui avantaj evident în favoarea ofertantului Asocieria C. SRL, facilitându-i practic complinirea unor vicii / lipsuri ale ofertei, în

condițiile în care era obligată să constate caracterul neconcludent al răspunsului încă de la prima solicitare de clarificări, conf. art. 134 al. (5) din N.M. aprobate prin HG 395/2016.

Consiliul nu este de aceeași părere însă, aducând un argument propriu/ inventat, străin atât de argumentele Autorității exprimate prin PDVD cât și de realitate. Acesta reține că "corespondența de clarificare a acestui aspect a relevant înțelegerea diferită a sintagmei fișe tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice, iar ofertantul câștigător a fost îndreptățit să aprecieze că sintagma este concordată cu HG 907/2016".

Cu alte cuvinte, Consiliul acreditează ideea unei ambiguități a documentației de atribuire care este clarificată de autoritate cu unul dintre ofertanți nu prin procedura clarificărilor privind documentația de atribuire, în termenul stabilit prin anunțul de participare simplificat - conform prev. art. 103 din HG 395/2016 ci în procedura de evaluare a ofertelor, când, conform art. 133 din HG 395/2016, Comisia de evaluare are obligația de a analiza și de a verifica fiecare ofertă atât din punct de vedere al elementelor tehnice propuse, cât și din punct de vedere al aspectelor financiare pe care le implică.

Desigur că, prev. art. 134 art. (2) din HG 395/2016 rețin că "Comisia de evaluare, înainte de a lua o decizie de respingere a candidaturii/ofertei în baza art. 137 alin. (2) lit. h), solicita clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate inițial de candidat/ofertant/subcontractant/terț susținător cu privire la neîncadrarea în prevederile art. 60 alin. (1) lit. d) și e) din Lege.

Însă statuează și condițiile în care o atare clarificare / completare poate avea loc, respectiv: O singură dată pe un subiect și într-un termen prestabilit. "(3)Comisia de evaluare va stabili termenul-limită în funcție de volumul și complexitatea clarificărilor și completărilor formale sau de confirmare necesare pentru evaluarea fiecărei solicitări de participare/oferte."

Într-un mod inteligibil/transparent "(4)Comunicarea transmisă în sensul alin. (1) către candidat/ofertant trebuie să fie clară și să definească în mod explicit și suficient de detaliat în ce constă solicitarea comisiei de evaluare."

Într-un mod nepărtinitor / nediscriminatoriu (5)în cazul în care comisia de evaluare solicită unui candidat/ofertant clarificări și, după caz, completări ale documentelor prezentate de acesta în cadrul ofertei sau solicitării de participare, potrivit dispozițiilor art. 209 din Lege, iar candidatul/ofertantul nu transmite în termenul precizat de comisia de evaluare clarificările/completările solicitate sau clarificările/completările transmise nu sunt concludente, oferta sa va fi considerată inacceptabilă."

Într-un mod responsabil / legal "(6)În cazul în care ofertantul modifică prin răspunsurile pe care le prezintă comisiei de evaluare potrivit dispozițiilor alin. (1) conținutul propunerii tehnice sau propunerii financiare, oferta sa va fi considerată inacceptabilă. "

Toate acestea deoarece Autoritatea contractantă nu are dreptul ca prin clarificările/completările solicitate să determine apariția unui avantaj evident în favoarea unui ofertant/candidat.

De reținut că autoritatea. nu face altceva decât să confirme justetea criticii, reliefând modalitatea în care a încălcat disp. art. art. 209 al. (2) din Legea 98/2016 coroborat cu art.135 al. (3) N.M. din HG 395/2016 creând un avantaj ofertantului declarant câștigător față de ceilalți participanți la procedură.

În contestație se arată că solicitarea de clarificări pe subiectul obligației de depunere afișelor tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice este o conduită nelegală pe de o parte motivat de încălcarea Deciziei CNSC 116/[...] iar pe de altă parte, motivat de faptul că autoritatea contractantă prin clarificările/completările solicitate în mod repetat, pe același subiect, a determinat apariția unui avantaj evident în favoarea ofertantului Asocierea C. SRL, facilitându-i

practic complinirea unor vicii / lipsuri ale ofertei, în condițiile în care era obligată să constate caracterul neconcludent al răspunsului încă de la prima solicitare de clarificări, conf. art. 134 al. (5) din N.M. aprobate prin HG 395/2016.

Încălcarea Deciziei C.N.S.C. coroborat cu disp. art. 209 al. (2) din Legea 98/2016 se întemeiază pe considerentul ca actele depuse ca efect al solicitării de clarificări - fișele tehnice - constituie acte solicitate expres prin documentația de atribuire însă nedepuse de ofertant în cuprinsul ofertei. Ori depunerea acestora subsecvent, reprezintă o veritabilă completare a ofertei, ce excede situațiilor de excepție reglementate de prev. art. 134 - art. 135 din N.M. aprobate prin HG 395/2016.

În privința absenței fișelor tehnice ale utilajelor din ofertă, Consiliul constată că, pe de o parte, autoritatea contractantă recunoaște indirect absența lor, iar pe de altă parte, Consiliul constată că documentele ce i-au fost comunicate nu cuprind și aceste tipuri de informații.

Prin urmare, Consiliul consideră că oferta desemnată câștigătoare nu a fost complet analizată, sub aspectul sustenabilității sale financiare, în raport cu momentul în care s-ar derula, efectiv, lucrările și nivelul salariului 4 utilizat în aceasta, dar și sub aspectul existenței sau nu a unor documente expres solicitate prin documentația de atribuire (fișe tehnice) care să releve capacitatea tehnică a asocierii câștigătoare de a derula contractul, în sensul deținerii unor utilaje la nivelul de productivitate necesar cantităților de lucrări efective. Așadar, Decizia consiliului nu validează nicidecum o conduită de completare a ofertei cu nesocotirea prescripțiilor normative, soluția de remediere propusă ca efect al art. 26 al. 2 lit. b) din Legea 101/2016 fiind înțeleasă în contextul art. 133 din N.M. aprob. prin HG 395/2016.

Sub acest aspect Decizia contestată nu face nici o referire, critica fiind omisă de la analiza judiciară, Consiliului neexplicând raționamentul legal prin care se accepta o veritabilă completare a ofertei într-o situație ce excede flagrant celor de excepție și de strictă interpretare, reglementate de prev. art. 134 - art. 135 din N.M. aprobate prin HG 395/2016.

O critică deosebit de importantă este și cea privind acea insistență a Comisiei în adresarea de 4 ori (nu de trei, așa cum s-a spus în contestație) a aceleiași clarificări.

P.d.v.d. arată la pag. 5-6 cum Comisia a formulat prima solicitare în data de 05 02 2019 primind răspunsul în 08 02 2019. Mai apoi, Comisia de evaluare, având în vedere și considerentele Deciziei CNSC, după analiza răspunsului, sesizând că solicitarea de clarificări a fost insuficient circumstanțiată și nu a fost înțeleasă de ofertant, va solicita ofertantului să prezinte fișele tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice ce vor fi utilizate în execuția contractului.

Aceasta a doua solicitare a survenit în 02.04.2019 și a primit răspuns în 05.04.2019, răspuns, evident, neconcludent atât timp cât autoritatea mai comunica a treia solicitare de clarificări, la care primește răspuns în data de 16.04. 2019.

Si acest răspuns este neconcludent (incomplet), comisia comunicând o a patra solicitarea la care primește răspuns în data de 02 05 2019.

Această persistență a Comisiei prin care absolut tendențios, inechitabil și cu rea credință față de ceilalți ofertanți — deci cu încălcarea gravă a tuturor principiilor statuate în art. 2 din Legea 98/2016 (2) „Principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică și a organizării concursurilor de soluții: a) nediscriminarea; b) tratamentul egal; c) recunoașterea reciprocă; d) transparența; e) proporționalitatea; f) asumarea răspunderii.”

A doua dezbatere judiciară a avut ca temă chestiunea tardivității formulării criticilor suplimentare, critici regăsite la pct. 4 din Contestația înregistrată la C.N.S.C. sub nr. 1047/27.05.2019. Sub acest aspect Consiliul respinge contestația ca tardiv formulată, reținând în

esență că noul raport al procedurii nu a înlocuit vechiul raport, care nu a fost revocat sau anulat, ci doar a completat informațiile din primul.

În reevaluarea ofertei desemnate câștigătoare, autoritatea contractantă nu era îndreptățită la o analiză a aspectelor deja verificate, conform concluziilor preliminare de la punctul 76 al Deciziei nr. 66/2018.

Prin adresa nr. 21651 / 10.06.2019 emisă de CNSC, se solicită indicarea momentului de la care petenta a luat cunoștință despre "respectivele motive de inacceptabilitate" cu referire la criticile expuse la punctele 4 și următoarele din Contestație, adică cele ce exced analizei Consiliului exercitată prin Decizia nr. 116/[...] din data de 23.01.2019.

Cert este că aceste motive se verifică, iar despre ele a aflat din analiza raportului procedurii nr. 1899/ 20.05.2019, contestat în prezenta cauză, din informațiile disponibile pe piața specifică (ex. situația angajamentului d-nului D.D. ca RTE, care nu respect dispozițiile art. 14 alin (1) din Regulamentul de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor aprobat prin HG 925/1995 conform cărora Responsabilul tehnic cu execuția își desfășoară activitatea ca angajat al operatorului/operatorilor economic/economici care execută lucrări de construcții, în vederea asigurării nivelului de calitate corespunzător cerințelor fundamentale prevăzute de lege, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (3) din Legea nr. 10/1995 republicată, cu completările ulterioare.") din surse publice)sau din interacțiunea cu ofertantul în alte proceduri de achiziție publică.

Cu privire la falsa premisă temporală vizând solicitarea accesului la dosarul achiziției, critica este nefondată, deoarece (doar) la acea data, 14.12.2018 am adresat autorității contractante o solicitare privind accesul neîngrădit al subscrisei, în calitate de ofertant, la dosarul achiziție publice.

Ulterior, în urma pronunțării deciziei CNSC și a reevaluării subscrisea nu am reiterat cererea, fiind evidentă opinia autorității asupra incidenței în cauză a disp. art. 2(7 alin. 6 din Legea 98/2018.

Acele subsecvente acestui moment, (p-v de evaluare/ răspuns la solicitările de clarificări) așa cum afirmă autoritatea în p.d.v.d. ar fi confidențiale, deci o eventuală revenire cu solicitarea de studiu ar fi fost cel puțin redundantă.

Soluția privind tardivitatea contestației este nelegală și netemeinică aceasta deoarece legiuitorul a reglementat elocvent că persoana care se consideră vătămată de un act al autorității contractante poate sesiza Consiliul în vederea anulării actului autorității contractante, obligării acesteia la emiterea unui act sau la adoptarea de măsuri de remediere, în termen de : 5 zile, începând cu ziua următoare luării la cunoștință despre actul autorității contractante considerat nelegal.

Cuvântul / Termenul de bază este ACT al autorității, element ce reprezintă obiectul demersului judiciar cu care este investit Consiliul. Or, în mod evident, acest ACT este Raportul procedurii și adresa de comunicare a rezultatului procedurii, acte față de care contestația este promovată în termen.

Faptul că un contestator are cunoștință despre motive de inacceptabilitate / neconformitate a ofertei de la momentul comunicării rezultatului; publicării raportului, din timpul procedurii de evaluare, ori chiar anterior depunerii ofertei, este irelevant din perspectiva termenului de formulare a contestației.

Tot irelevant este acea dată și în contextul promovării unor contestații succesive ca efect al reevaluării (dispuse de Consiliu sau chiar de autoritate din oficiu) deoarece niciunde în legislație nu se reglementează obligația de a contesta în baza tuturor motivelor pe care le cunoști sau le poți cunoaște la un moment dat.

Art. 21 al. (3) din Legea 101/2016 vorbește despre inadmisibilitatea prezentării unor noi motive de contestare și/sau formularea unor noi capete de cerere pe calea concluziilor scrise sau orale ori a precizărilor la contestație ulterior termenului legal de formulare a acesteia, text normativ ce desigur vizează o situație de completare a unei contestații cu alte motive în timpul judecării dar nu este incident unei succesiuni de contestații, chiar în aceeași procedură, situație în care, cel mult poate opera puterea de lucru judecat.

Contrar celor reținute de Consiliu, comisia a elaborat și comunicat un raport al procedurii distinct (nou) care cuprinde nu doar obiectul reevaluării pe considerentele reținute de Consiliu ci modalitatea de evaluare a întregii oferte contestate, raport al procedurii ce reprezintă actul ce vatămă interesele legitime ale petentei iar conf. art. 8 al. (1) lit. b. din Legea 101/2016 poate fi contestat pentru motive de nelegalitate și netemeinicie, în termen de 5 zile.

Decizia Consiliului este într-adevăr obligatorie pentru autoritate însă nu este restrictivă, iar devreme ce ICCJ a dispus prin Decizia 66/2018 că autoritatea contractantă investită cu reevaluarea are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei, atunci este evident că și contestația poate avea ca obiect toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei.

Cu privire la incidența Deciziei ICCJ nr. 66/2018 privind examinarea sesizării formulate de Curtea de Apel Suceava privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 970 din 16 noiembrie 2018 a fost publicată - Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă. - Consiliul reține un paragraf din Concluziile preliminare, pct. 76, însă, nesocotește chiar dispozitivul DECIZIEI Înaltei Curți care statuează, cât se poate de elocvent, că: autoritatea contractantă investită cu reevaluarea ofertei în urma controlului de legalitate exercitat de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor și/sau instanța de judecată are posibilitatea de a verifica toate elementele tehnice și aspectele financiare ale ofertei apte a demonstra admisibilitatea ei dacă din mijloacele de probă administrate nu rezultă verificarea lor anterioară. Paragraful 77 din Decizia ICCJ în care se reține că "Nu este exclus, fiind chiar recomandabil, ca în exercitarea atribuțiilor sale specifice comisia de evaluare să procedeze la o evaluare completă a tuturor ofertelor, chiar și a celor în privința cărora au fost identificate motive de neconformitate sau de inacceptabilitate."

Or, acele neconformități sesizate de petentă sunt proprii ofertei depuse de Asociera C. SRL iar din raportul procedurii și propria afirmație a autorității din p.d.v.d. și conținutul Deciziei CNSC 116/[...] din data de 23.01.2019 nu rezultă verificarea lor anterioară.

Oferta declarată câștigătoare nu corespunde întru totul cerințelor cuprinse în fișa de date - IV.4.1 Modul de prezentare a propunerii tehnice.

Fișa de date prevede că Propunerea tehnică elaborată de ofertant va respecta în totalitate cerințele prevăzute în prezentul document și în caietul de sarcini și va conține, inter alia, : 1 lit. c) c) programul de execuție (diagrama Gantt) pe luni calendaristice, la nivel de categorie de lucrări (deviz), care să ilustreze succesiunea tehnologică de realizare a lucrărilor, ordinea și derularea în timp a activităților pe care ofertantul propune să le îndeplinească pentru realizarea lucrărilor, în special: secvențierea, derularea în timp și durata testelor, cu evidențierea clară a activităților incluse în procesele de asigurare, respectiv de control al calității, conform legislației specifice corespunzătoare obiectului contractului; La pag. 7, iar mai apoi la pag. 73 (cu privire la piatră) și la pag. 96 (cu privire la bitum), dar nu numai, din cadrul Caietelor de sarcini parte a proiectului tehnic, se prevede obligativitatea efectuării de TESTE, PROBE, VERIFICĂRI prin LABORATOARE AUTORIZATE I.S.C. Această obligativitate este asumată de ofertant prin numeroase referiri la obligația ce îi incumbă, referiri regăsite la pag. 30, pct. 13 TESTE, PROBE,

VERIFICĂRI ȘI LABORATOARE unde ofertantul reține expres că "Asocierea va asigura prin laboratoarele sale sau prin colaborare cu un laborator autorizat efectuarea tuturor încercărilor și determinărilor necesare" (mai apoi la pag. 23,35,36,41,43,44,48 etc.) În fapt, se susține expres că Asocierea va asigura prin laboratorul propriu sau al altor laboratoare autorizate, efectuarea tuturor încercărilor rezultate din aplicarea prezentului Capitol, în mare parte, aceste verificări/ încercări fiind calificate ca jaloane/ puncte critice ale demersului de execuție al lucrărilor.

Or, cu toate că în cadrul programului de execuție ofertantul alocă pt. cap. 14.1 Toate Testele, Probele și Verificările conf. Prop. Tehnica, Caiet Sarcini, Normativ, 358 zile nu se regăsesc resurse alocate pentru activitățile date.

În concret, din oferta depusă nu rezultă modalitatea de asigurare a proceselor de asigurare, respectiv de control al calității, încercărilor și determinărilor necesare prin laboratoare autorizate ISC, cu atât mai mult cu cât nici unul din cei doi ofertanți nu dețin autorizații necesare în acest scop, conform site-ului <https://www.isc.gov.ro/list>.

Drept urmare, dat fiind faptul că ofertantul nu poate executa una din activitățile ce fac obiectul contractului, apreciază oferta ca neconforma fiind neîndeplinite cerințele fișei de date privind alocarea resurselor (instalații/echipamente) (Formular nr.8).

Nu este prezentat drumul critic - cerința expresă a fișei de date, ca parte componentă a programului de execuție (diagrama Gantt).

Lipsa autorizării pentru efectuarea lucrărilor de defrișare, parte a lucrărilor pregătitoare.

Conform Fișei de date și a Caietului de sarcini, Propunerea tehnică va conține prezentarea modului de realizare a lucrărilor, care va descrie : a) abordarea din punct de vedere proces tehnologic (metodologia de execuție) pentru realizarea lucrărilor. Ofertantul propune la pag. 37 din oferta tehnică - LUCRĂRI PREGĂTITOARE - următoarele "înainte de începerea lucrărilor de terasamente se execută următoarele lucrări pregătitoare în limita zonei expropriate: - Defrișări" cerința coroborată cu prevederea de la pag. 28 a caietului de sarcini Terasamente/ Lucrări pregătitoare unde se specifică "Antreprenorul trebuie să execute în mod obligatoriu sau să contacteze organele silvice pentru tăierea arborilor (...)."

Or, nici unul dintre asociați nu este atestat pentru executarea de exploatare forestieră.

Legea nr. 46/2008 republicată în 2015, și anume Codul Silvic, stabilește necesitatea obținerii unor anumite autorizații pentru derularea activității de exploatare forestieră și prelucrarea lemnului rotund.

Astfel, această lege prevede faptul că exploatarea masei lemnoase se realizează numai după obținerea autorizației de exploatare și predare a parchetului. De asemenea, exploatarea masei lemnoase se poate întreprinde numai de către operatorii economici care au fost atestați de către comisia de atestare. Această comisie funcționează în cadrul asociației patronale și profesionale din domeniul forestier care este recunoscută la nivel național.

Autorizația de exploatare este eliberată de către ocolul silvic care asigură administrarea sau serviciile silvice, prin urmare, se impune să nu facem contuzie cu specificarea caietului de sarcini privind contactarea organelor silvice, care au doar competa de autorizare a exploatării nu și exploatarea efectivă.

Comisia de atestare a operatorilor economici pentru activitatea de exploatare forestieră își desfășoară activitatea în cadrul Asociației Patronale a Forestierilor din România.

Pentru a putea obține certificatul de atestare, persoană juridică deține obligația de a depune la secretariatul Comisiei un dosar care trebuie să conțină anumite documente prevăzute de către lege.

Neîndeplinirea cerinței privind Prezentarea modalității de asigurare a accesului la specialiștii necesari și obligatorii în vederea verificării nivelului de calitate corespunzător

cerințelor fundamentale aplicabile lucrărilor cuprinse în obiectul contractului, în conformitate cu prevederile Legii 10/1995 și a altor legi incidente, conf. IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice pct. 5 raportat la pct. 2 privind resursele de personal.

Conform prevederilor art. 25 lit. c) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, executanții lucrărilor de construcții, au obligația de a asigura nivelul de calitate corespunzător cerințelor printr-un sistem propriu de calitate conceput și realizat prin personal propriu, cu responsabili tehnici cu execuția.

Pentru complinirea acestei cerințe ofertantul propune în calitate de Responsabil tehnic cu execuția pe numitul D.D., despre care susține că este angajat cu contract de muncă. Din cunoștințele sale afirmația este nefondată, numitul D.D. nefiind angajat al nici uneia din cele doua societăți ce fac parte din asocierie.

Situația ofertei sub aspectul resurselor (personal și instalații/echipamente) reflectă o lipsă a dovezii accesului la personalul de execuție. Desigur că această afirmație va fi combătută prin invocarea inexistenței unei atare solicitări în cadrul documentației de atribuire, aspect de plano adevărat. Însă, atât prezentarea modului de realizare a lucrărilor prin care ofertantul va demonstra că va executa toate lucrările prevăzute în documentația de atribuire cu respectarea tuturor prevederilor caietului de sarcini cât și Graficul general de realizare a investiției din care să rezulte încadrarea în durata contractului de achiziție publică coroborat cu solicitarea expresă de prezentare a resurselor, au ca element definitoriu necesitatea prezentării accesului real la acele mijloace specifice și indispensabile pentru executarea lucrărilor.

În caz contrar, întreaga ofertă se prezintă doar ca o succesiune de afirmații și susțineri fără fundament în realitate, fiind ca atare fictiv.

În concret, sub aspectul personalului, la pag. 12 al capitolului RESURSE (PERSONAL, UTILAJE ȘI INSTALAȚII/ECHIPAMENTE) din propunerea tehnică se prezintă o listă cu 123 de persoane ce, împărțiți pe categorii ar reprezenta personalul de execuție al ofertantului.

Adițional acestuia, la pag. 11 se prezintă alți 6 care sunt desemnați ca personal de conducere/ specialitate.

Nu s-a anexat nici un document (ex. revisal) care să ateste în vreun fel realitatea acestei expuneri scriptice, situație ce ne îndreptățește să o apreciază ca fiind fictivă cu atât mai mult cu cât, din informațiile publice ale site-ului <http://www.mfipante.ro/infocodfiscaLhtml> pentru anul 2018 numărul mediu al salariilor liderului Veroprime Construct SRL este "0" iar al asociatului Reconuti Trans este "19". Drept urmare, este cât se poate de legitimă întrebarea cum anume face ofertantul dovada deținerii resurselor necesare pentru execuția lucrărilor constând în cei (123+6-19=) 110 oameni lipsa pentru care înțelege să deconteze nu mai puțin de 558.259 lei conform propriei oferte financiare.

Or, tocmai această valoare, a manoperei - raportat și la cadrul propunerii financiare care trebuie să cuprindă toate și orice costuri legate de execuția tuturor lucrărilor - trebuie să facă obiectul verificării comisiei de evaluare.

Ca element de referință, în susținerea argumentației va lua valoarea de 46521,58 ore manoperă/ proiect pe care raportând-o la perioadă conf. Grafic (33 zile) rezultă 128,15 ore manoperă/ zi/proiect; valoare care, prin raportare la cele 8 ore / zi program de lucru pentru o persoană rezultă că alocăți execuției lucrărilor ar trebui să fie în medie 16 persoane/ zi.

Ofertantul depune în propunerea tehnică tabelul denumit ANEXA 1 - PERSONAL CALIFICAT SI NECALIFICAT - DIRECT PRODUCTIV (MANOPERĂ) unde descie calificarea personalului de execuție / categorii de lucrări / obiect însă niciunde nu există dovada existenței / disponibilității acestui personal.

Petenta nu avea dovada lipsei personalului și ca atare a caracterului fictiv al ofertei, dar acesta se poate prefigura prin interogarea site-ului Ministerului finanțelor publice. Este însă de datoria Comisiei de evaluare, să se aplece asupra acestor aspecte sesizate și să evalueze, așa cum obligă legea (Art. 133 (1) HG 395/2016 Comisia de evaluare are obligația de a analiza și de a verifica) fiecare ofertă atât din punct de vedere al elementelor tehnice propuse, cât și din punct de vedere al aspectelor financiare pe care le implică solicitând ofertantului să depună documente care demonstrează capacitatea tehnică și profesională, utilaje, resurse umane de care dispune fiecare asociat subcontractant. Ex documente Extrase revisal, liste cu dotări proprii/mijloace fixe, corelate cu calificările și datele furnizate în ofertă.

Utilaje și echipamente. Oferta tehnică nu cuprinde dovada deținerii utilajelor, echipamentelor și dotărilor în vederea executării lucrărilor retorica fiind similară celei de la apărarea privind personalul de execuție. Se solicită a se observa că în aceasta privință în oferta tehnică - partea de resurse -utilaje - pag. 13 ofertantul prezintă un tabel cu 21 utilaje (din care 4 Compactoare Static Autoprop,cu Rulouri) fără însă a face dovada deținerii acestora (proprietate/închiriere etc.)

În aceasta situație, în raport de aceeași cerință a necesității dovedirii deținerii resurselor coroborat cu propria afirmație a ofertantului, se impune prezentarea dovezii deținerii documentelor care atestă că deține utilaje, echipamente și dotări în vederea executării lucrărilor.

Oferta este inacceptabilă, deoarece nu îndeplinește cerința de calificare și selecție privind declararea subcontractanților Din cuprinsul Ofertei tehnice, cap. RESURSE (PERSONAL, UTILAJE ȘI INSTALAȚII/ECHIPAMENTE) pag. 2 rezultă ca se declară ca subcontractant societatea Gironic SRL. Aceeași referire o regăsim și în cap. PREAMBUL LA PROPUNEREA TEHNICĂ pag. 3 și în formularul 6 la Oferta financiară ANEXA LA FORMULARUL DE OFERTĂ unde se specifică Valoarea maximă a lucrărilor executate de subcontractant (% din prețul total oferat și valoare) - 3% - valoarea nominală de 116.876, lei. Coroborând aceste informații cu Raportul procedurii, unde nu se reține nimic despre existența acestui subcontractant, apreciază că se impune clarificarea calității acestui operator economic care, conform propriilor statuturi ale ofertantului, cuprinse deopotrivă în oferta tehnică și în cea financiară, execută lucrări în valoarea nominală de 116.876, lei, reprezentând 3% din valoarea contractului.

Astfel oferta este inacceptabilă, deoarece nu îndeplinește cerința de calificare și selecție privind declararea subcontractanților. Sens în care invocă prevederile documentației de atribuire.

În cauză, sunt reținute și cerințele fișei de date a achiziției, unde sa specificat: - cap. III.2.1.a) Situația personală a candidatului sau ofertantului: „Ofertanții, terții susținători și subcontractanții nu trebuie să se regăsească în situațiile prevăzute la art.164, 165, 167 din Legea nr.98/2016. NOTA: cerința trebuie îndeplinită de către toți participanții la procedura (în calitate de ofertant unic, ofertant asociat, terț susținător sau subcontractant). Modalitatea prin care poate fi demonstrată îndeplinirea cerinței: se va completa DUAE (Documentul Unic de Achiziție European) de către ofertant/ofertant asociat/terț susținător/ subcontractant, cu informațiile aferente situației lor. Documentele justificative care probează îndeplinirea celor asumate prin completarea DUAE urmează a fi prezentate, la solicitarea autorității contractante, doar de către semnatarul contractului, după aplicarea criteriului de atribuire, în conformitate cu prevederile art. 196 alin.(2) din Legea nr.98/2016 privind achizițiile publice (..)", - cap. III.2.1.b) Capacitatea de exercitare a activității profesionale „Cerința nr. 1 - Operatorii economici ce depun oferta trebuie să dovedească o formă de înregistrare în condițiile legii din țara de rezidență, să reiasă că operatorul economic este legal constituit, că nu se află în niciuna dintre situațiile de anulare a constituirii, precum și faptul că are capacitatea profesională de a realiza activitățile care fac obiectul contractului. Modalitate de îndeplinire: se va completa și prezenta DUAE (Documentul

Unic de Achiziție European) de către ofertant/ofertant asociat/terț susținător/ subcontractant, cu informațiile 19 aferente situației lor, urmând ca documentul justificativ, respectiv certificat constatator emis de O.N.R.C. (Oficiul Național al Registrului Comerțului) sau pentru ofertanții străini, document echivalent emis în țara de rezidență, să fie prezentat, la solicitarea autorității contractante, doar de către potențiali semnatori ai contractului de achiziție publică, la finalizarea evaluării ofertelor, în conformitate cu prevederile art. 196 alin. (2) din Legea nr.98/2016".

Or, din informațiile cuprinse în raportul procedurii nu rezultă că autoritatea contractantă a întreprins demersurile necesare pentru verificarea îndeplinirii, de către ofertantul clasat pe primul loc, în urma aplicării criteriului de atribuire, a cerințelor regăsite la cap. III.2.1.a) și b) din fișa de date, respectiv prezentarea de documente justificative actualizate prin care să demonstreze îndeplinirea tuturor criteriilor de calificare și selecție, în conformitate cu informațiile cuprinse în DUAЕ, inclusiv cu privire și la noul subcontractant propus.

Oferta nu cuprinde dovada autorizării A.N.R.E. a ofertantului declarat câștigător și a personalului alocat și necesar pentru execuția lucrărilor de instalații electrice pentru lucrările având ca obiect realizarea - paralelismului cablului electric de joasă tensiune cu calea ferată - precum și a celor privind realizarea semnalizării rutiere de atenționare a vehiculelor rutiere de apropiere de trecere la nivel cu calea ferată, solicitate expres prin Memoriul tehnic A FER și autorizația aferentă.

Accesul la electrician autorizat ANRE (conf. Ordinul ANRE nr. 11/13.03.2013, publicat în Monitorul Oficial nr. 152/ 21.03.2013, cu modificările ulterioare aprobate prin Ordinul ANRE nr. 116/ 20.12.2016, publicat în Monitorul Oficial nr. 91 05.01.2017) precum și la Responsabil tehnic cu execuția autorizat în domeniul Construcției energetice și transport pe cablu, reprezintă modalitatea efectivă de complinire a cerinței 5 a cap. IV.4.1 Modul de prezentare al propunerii tehnice pct. 1 privind personalul specializat, a cărei neîndeplinire conduce la respingerea ofertei ca neconformă.

Conform Fișa de date achiziție, la data depunerii ofertei în SEAP, la secțiunea Propunere Financiară, trebuiau încărcate în SEAP cu semnătura electronică (conf. Art. 123, alin.3 din HG nr. 395/2016), următoarele documente: - Formularul nr.6 Formularul FI-Centralizatorul cheltuielilor pe obiectiv -Formularul F2-Centralizatorul cheltuielilor pe categorii de lucrări, Formularul F3-Lista cu cantitățile de lucrări -Formularul C6-Lista consumuri de resurse materiale -Formularul C7- Lista consumurilor cu mană de lucru, Formularul C8- Lista consumurilor de ore de funcționare a utilajelor de construcții, Formularul C9- Lista consumurilor privind transporturile.

Oferta depusă de asocieră Veroprime Construct SRL-lider asocieră și Reconuți Trans SRL~asocieră este neconformă, deoarece: a) În loc de formularele FI, F2 și F3 au fost depuse formularele C2, C3 și C5. b) În centralizatorul cu lucrările executate de asocieră nu a fost trecută valoarea executată de asocieră. c) În Acordul de asocieră Veroprime Construct execută 90% din totalul lucrărilor, Reconuți Trans execută 10% din totalul lucrărilor, iar din anexa la formularul de ofertă rezultă că subcontractantul Gironic Star Corn execută 3% din totalul lucrărilor-toate însumate reprezintă 103%.

Instanța trebuie să aibă în vedere faptul că oferta declarată câștigătoare nu 1 corespunde într-întregul cerințelor cuprinse în fișa de date - cap. III.1.3.a) Capacitatea tehnică și/sau profesională astfel cum vom demonstra în cele ce urmează :

Pentru demonstrarea îndeplinirii cerinței privind experiența similară ofertantul se folosește de 2 contracte nominalizate în Raportul procedurii astfel:

Descriere: MODERNIZARE DC55 [...] ETAPA III NR. Contract 283/28.02.2011 și act ad. Nr.1 /01.01.2016 în valoare 5.991.394,1 RON din care Proces verbal de recepție la terminarea

lucrărilor nr. 1657/26.07.2016, Situații plata de 3.259.822 lei Recomandare FB nr 62/11.01.2017, antreprenor general, Valoare lucrări executata în ultimii 5 ani 3259822 lei Valoare: 5.991.394,1 RON (Romanian New Leu) Data de începere:28-02-2011 Data de încheiere:26-07-2016 Beneficiari:UAT COMUNA [...] Descriere:EXECUTIE LUCRĂRI PENTRU OBIECTIVUL "REABILITARE SI MODERNIZARE DRUMURI IN COMUNA [...], JUDEȚUL MARAMUREȘ , nr. contract 2458 /17.11.2015 , în valoare 2.405.443,94 RON Proces verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 1957/17.08.2016, Recomandare FB din 19.01.2017, antreprenor generalValoare: 2.405.443,94 RON (Romanian New Leu)Data de începere:17-11-2015 Data de încheiere:17-08-2016BeneficiariUAT COM [...]Valoarea totala de experiența similara este de 5.665.265,94 lei fara TVA

Cu privire la primul contract, MODERNIZARE DC55 [...] ETAPA III NR. Contract 283/28.02.2011 subzistă o serie de neconformități care determină lipsa de concludență ca dovadă a experienței similare.

a) valoarea totala a contractului este de 5.991.394,1 lei din care, conform propriei statuari a ofertantului, în perioada de referință de 5 ani anterior depunerii ofertei s-ar fi executat lucrări în cuantum de 3.259,822 lei. Or, aceasta valoare rezulta exclusiv dintr-o simplă si singură situație a facturilor, act unilateral, neconfirmat de nici o alta entitate (ex. autoritatea contractantă). Mai mult, aceasta situație, daca ar fi reală si confirmată, este una esențialmente contabilă, asa cum este si denumită, prin urmare, nu este apt să dovedească perioada în care s-au efectuat lucrările ce fac obiectul contractului.

Autoritatea nu este interesata nici de cât a facturat ofertantul lucrările executate si nici de cât le-a încasat, ci de perioada în care le-a executat efectiv, acesta fiind perioada relevantă cu titlu de experiență similară. Drept consecință se impunea depunerea unor procese verbale de recepție parțială, centralizatoare cu lucrări executate si conformate de autoritate sau alte acte apte sa dovedească obiectul, perioada si recepția unor lucrări similare celor din procedura pendinte.

b) în Procesul verbal de recepție 1657/ 26 07 2016 și în Recomandarea 62/ 11 01 2017 se face trimitere la 3 contracte, deci la alte 2, adițional celui menționat în DUAE; respectiv Contractul 1717/ 13 10 2009 și 568/16 03 2010.

Aceasta situație naște doua probleme, prima fiind care anume este valoarea contractului 283/28.02.2011 reținut ca experiență similară în contextul în care este numărul real de contracte de care se folosește ofertantul pentru complinirea cerinței specifice valorii experienței similare. Veți observa în cuprinsul P-v de receptivitate ca valoarea tuturor celor 3 contracte însumează de 5.991.394,1 lei valoare declarata ca nedecontata oricum în perioada de referință.

Cu privire la cel de al doilea contract, autoritatea ia în calcul si valoarea cheltuielilor reprezentând diverse si neprevăzute, defalcata în contract la suma de 131.377,56 lei, valoare ce însă nu se face dovada, prin acte ratificate de autoritate, ca a fost decontată ca efect al execuției lucrărilor respective.

În apărare a formulat întâmpinare intimata Comuna B., prin care a solicitat respingerea în parte a plângerii ca neîntemeiată, iar în ceea ce privește motivele invocate la punctele 6.1, 6.2, 6.3, în principal pe cale de excepție a inadmisibilității și în subsidiar ca nefondată și menținerea deciziei atacate, cu cheltuieli de judecată constând din onorar avocațial.

Instanța din actele dosarului reține următoarele:

Plângerea formulată în speță cuprinde două mari categorii de critici .O primă categorie pe critici este legată de fișele tehnice ale utilajelor și mijloacelor tehnologice din cadrul ofertei financiare ce trebuia să fie întocmita de ofertanti ,iar a doua categorie de critici vizează respingerea ca tardive a motivelor de nelegalitate suplimentare .

În ceea ce privește prima categorie de critici ea se bazează pe crearea unui avantaj ofertantul declarat câștigător raport cu ceilalți participanți la procedura prin încălcarea dispozițiilor art. 2,209 alin. 2 din Legea 98/2016 coroborat cu art. 135 alin.3,5 din HG 395/2006.

Așa cum rezultă din dosarul achiziției analizate în speță în cadrul ofertei financiare ofertanții trebuiau să includă și fișele tehnice ale utilajelor și echipamentelor tehnologice.

Potrivit răspunsurilor date la clarificările solicitate de autoritatea contractantă în procesul de reevaluare după prima decizie CNSC inclusiv răspunsul la solicitarea de clarificări a petentei această cerință privind fișele tehnice putea viza fie utilajele și mijloacele tehnologice ce se încorporau în obiectul achiziției ,fie utilajele ce erau folosite în activitatea de realizare a obiectului achiziției .

Intrucât era inclusă ,legată de oferta financiară ofertantul declarat câștigător dar și petenta au făcut referire și au depus anterior reevaluării și în măsura în care existau , fișele tehnice ale utilajelor și ale echipamentelor ce urmau a fi achiziționate și încorporate în obiectul achiziției .

Prin decizia CNSC ce a stat la baza reevaluării contestate în speță s-a constatat că în privința acestei cerințe ,evaluarea realizată de către autoritatea contractantă nu respectă exigențele legale întrucât acest fișe sunt cerute pentru a putea verifica capacitatea tehnică a ofertanților de a realiza obiectul achiziției ceea ce înseamnă că această cerință viza utilajele și echipamentele pe care ofertanții urmau să le folosească în activitatea de realizarea a obiectului achiziției.

În urma acestei decizii CNSC autoritatea contractantă a solicitat ofertantului castigator dar și petentei depunerea fișelor tehnice pentru echipamentele tehnologice și utilajele cu care urmează să realizeze obiectul achiziției. Nici ofertantul câștigător dar nici petenta ,desi cunostea conținutul deciziei CNSC ,nu au depus aceste fișe la prima solicitare de clarificări. Petenta a depus aceste acte la a doua solicitare de clarificări din partea autorității contractante .Ofertantul castigator a insistat în al doilea și al treilea răspuns la solicitarea de clarificări ca această cerință trebuie interpretată în sensul că vizează fișele tehnice ale utilajelor și echipamentele ce se vor încorpora în obiectul achiziției .

Ca urmare a acestei posibile duble înțelegeri a acestei cerințe lămurită doar prin decizia CNSC și nu de autoritatea contractantă așa cum se susține în plângere,la a patra solicitare de clarificări s-a cuprins de către autoritatea contractantă în mod expres în solicitarea de clarificări acel considerent al deciziei Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor care interpretează cerința în discuție în sensul că vizează utilajele și echipamentele prin care se dovedește capacitatea tehnică de îndeplinire a obiectului achiziție ,ceea ce a conferit acestei solicitări de clarificări pentru prima oară un conținut clar și neechivoc potrivit textelor de lege invocate în plângere raportat la datele concrete ale speței mai sus redată .

O dată cu indicarea acestui considerent privind modul de interpretare a acestei cerințe ofertantul câștigător a depus toate acestea fișe mai puțin pentru unul dintre echipamente pe care a depus-o ulterior ,urmare a unei noi solicitări din partea autorității contractante (f. 317-508 dosarul achiziției ,vol.I,II).

Nu se poate reține încălcarea textelor de lege invocate de către petenta întrucât pentru prima dată prin decizia CNSC această cerință cuprinsă ,vizând oferta financiară a fost interpretată în sensul că vizează capacitatea tehnică ,iar nici unul dintre ofertanți nu a depus aceste acte decât în procesul de reevaluare și după răspunsul la prima solicitare de clarificări din partea autorității contractante .

Ca atare toți ofertanții au depus aceste acte în această etapă de reevaluare și după momentul răspunsului la prima solicitare de clarificări la care fac referire textele de lege invocate în plângere.

Imprejurarea ca ofertantul câștigător nu a depus aceste acte la a doua ci la a patra solicitare nu îi creează un avantaj concurențial raportat la faptul mai sus indicat și anume depunerea de către ofertanți inclusiv de către petenta a actelor în etapa de reevaluare și după depunerea primului răspuns la solicitarea de clarificări a autorității competente moment de care legea achizițiilor respective textele de lege invocate în plângere leagă posibilitatea respingerii ofertelor ca inadmisibile. Altfel spus același tratament juridic s-a aplicat atât petentei cât și ofertantului câștigător, ambii îndeplinind cerința în discuție într-un interval de timp cu aceeași relevanță juridică.

Actele solicitate în procesul de reevaluare nu reprezintă o modificare a conținutului propunerii tehnice întrucât nu erau potrivit fișei achiziției și documentației o cerință a propunerii tehnice și totodată nu modifică nici conținutului propunerii financiare, oferta, propunerea financiară, nefiind modificată de ofertantul câștigător.

În consecință nu se poate reține încălcarea dispozițiilor cuprinse în art.2 și 209 din Legea 98/2016 sau art 134 din HG 395/2006.

În ceea ce privește a doua categorie de critici în mod corect motivele de nelegalitate suplimentare au fost respinse fără a fi analizate pe fond.

În speta cerințele de admisibilitate și conformitate la care se refera motivele de nelegalitate suplimentare au fost analizate printr-un raport al procedurii anterior prin aprecierea ofertelor ca fiind admisibile și conforme din perspectiva acestor cerințe. Această parte a raportului procedurii anterior nu a fost contestat rămânând astfel definitiv din perspectiva îndeplinirii cerințelor de admisibilitate și conformitate contestate prin motivele suplimentare.

În plângere petenta nu a putut indica nici un aspect concret din care să rezulte ca cerințele din documentație la care se refera motivele suplimentare nu au fost verificate prin raportul procedurii anterior de autoritatea contractantă. În plus ceea ce se verifică de autoritatea contractantă este cerința din documentație și nu așa cum susține petenta nelegalitatea posibil a fi invocată.

În consecință pe cerințele de admisibilitate și conformitate atacate prin motivele suplimentare raportul procedurii anterior a rămas definitiv.

Acest raport al procedurii a fost atacat din perspectiva altor cerințe de admisibilitate și conformitate, iar prin decizia CNSC pronunțată într-o contestație introdusă după apariția OUG 45/2018, ce sta la baza reevaluării contestate, s-au stabilit și limitele reevaluării, limite care nu pot fi depășite prin invocarea unor motive de nelegalitate care nu au fost invocate în prima contestație, nu au făcut obiectul reevaluării și vizează cerințe pe care evaluarea anterioară a autorității a rămas definitivă prin necontestare.

Din această perspectivă este relevantă decizia ICCJ 66/2018 care în considerentele finale arată că de lege lata, problema a fost rezolvată de legiuitor, care prin art. 26 alin. (10¹) și art. 50 alin. (10) din Legea nr. 101/2016, norme introduse recent, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 45/2018 pentru modificarea și completarea unor acte normative cu impact asupra sistemului achizițiilor publice, a stabilit în sarcina C.N.S.C. sau instanței de judecată obligația ca, în situația în care contestația vizează rezultatul procedurii de atribuire și se dispune reevaluarea ofertelor, să indice în mod clar și precis limitele reevaluării, respectiv identitatea ofertelor care fac obiectul reevaluării, etapa/etapele procedurii de atribuire vizată/vizate de reevaluare și măsurile concrete pe care le va adopta autoritatea contractantă în cadrul reevaluării.

Raportat la considerentele de mai sus și la aceste prevederi legale, aplicabile și în speta, aceste motive suplimentare sunt inadmisibile și tardive ele putând fi invocate doar la momentul contestării primului raport al procedurii care a declarat oferta câștigătoare ca îndeplinind cerințele din documentație contestate prin aceste motive suplimentare. Nu are relevanță ca s-a întocmit un

nou act respectiv un nou raport al procedurii cata vreme si acest act trebuie sa respecte limitele reevalurii dispuse si preia practic actului anterior ramas definitiv prin neatacare sub aspectul indeplinirii cerintelor necontestate anterior .

Având în vedere aceste considerente Curtea în baza textelor de lege sus indicate și a art. 29-32 din Legea 101/2016 va respinge plângerea formulată în speță ca nefondată .

În baza art. 453,451 NCPC Curtea va obliga petenta la plata în favoarea autorității contractante ,intimata în prezentul litigiu ,a sumei de 4.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecata partiale constând în onorariu avocațial al cărui quantum a fost redus în baza art. 451 alin. 2 NCPC.Astfel intimata a solicitat cheltuieli de judecata în quantum de 8.000 lei reprezentând onorariu avocațial.

Curtea a apreciat aceasta suma ca fiind vadit disproportionata în raport de circumstanțele concrete ale spetei respectiv complexitatea cauzei data de criticile aduse prin plangere,solutionarea ei la primul termen de judecata .In consecinta a redus quantumul acestor cheltuieli de judecata la suma de 4.000 lei apreciata a respecta exigentele textului de lege mai sus indicat raport la aceleasi criterii legale. (Judecător Alexandrina Amalia Marin)

4. Încadrare în grad de handicap. Emiterea unui nou certificat. Act administrativ afirmativ întemeiat pe prevederile art. III din H.G. nr. 927/2016 – înlocuirea certificatelor. Realizarea unei reevaluări a titularului. Nelegalitate

Câtă vreme baza legală menționată în actul administrativ atacat este aceea a procedurii pentru înlocuirea certificatelor (art. III din H.G. nr. 927/2016), și în lipsa altor elemente de motivare care să permită concluzia că autoritatea emite actul în exercitarea altora dintre prerogativele legale – pentru reevaluare -, nu se putea proceda și la reevaluarea gradului de handicap și la reîncadrarea în grad de handicap a persoanei interesate, cu emiterea unui nou certificat.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1134 din 19 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 277 din 28.02.2019 pronunțată în dosarul nr. [...] al Tribunalului Maramureș, s-a respins acțiunea formulată de reclamanta A.A., în contradictoriu cu pârâțul Consiliul Județean Maramureș - Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap și Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta A.A., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii.

Reclamanta consideră soluția instanței neîntemeiată și că aceasta a fost dată cu aplicarea greșită a normelor legale incidente.

Modalitatea în care instanța de fond a înțeles s soluționeze cauza reprezintă o formă de încălcare a dreptului la un proces echitabil, dezbaterea cauzei nefiind realizată în condiții de contradictorialitate și cu respectarea dreptului la apărare, motiv pentru care reclamanta apreciază că hotărârea este dată cu încălcarea art. 6 din Convenție.

Nu a fost respectată procedura privind reevaluarea persoanelor cu certificat de încadrare în grad de handicap cu titlu permanent (în situația în care reevaluarea reclamantei s-a realizat în baza art. 59 alin. 2 din Legea 448/2006).

Astfel, potrivit art. 59 alin. (1) din Legea 448/2006 persoanele adulte cu handicap pentru care comisia de evaluare a stabilit un termen permanent de valabilitate a certificatului de încadrare în grad și tip de handicap sunt exceptate de la obligația privind reevaluarea gradului de handicap, tocmai în considerarea faptului că valabilitatea permanentă a certificatului de handicap a avut în vedere un diagnostic medical ireversibil. Or, se poate lesne observa că și diagnosticul reclamantei are un cert caracter ireversibil, fiind imposibil ca antebrațul lipsă să-i fi crescut la loc.

Mai mult, legiuitorul a prevăzut *expresis verbis* în care situații este posibilă revizuirea unui certificat de încadrare în grad de handicap permanent. Astfel, potrivit prevederilor art. 59 alin. (2) din legea 448/2006 „Persoanele pentru care comisia de evaluare a stabilit un termen permanent de valabilitate a certificatului de încadrare în grad și tip de handicap se prezintă pentru reevaluare în următoarele situații: a) solicită acest lucru ca urmare a agravării condiției lor medico - psihosociale; b) sunt convocate de către structurile competente în cazul existenței unor suspiciuni justificate privind încălcarea prevederilor legale referitoare la încadrarea în grad și tip de handicap ”.

Conform textului de lege de mai sus, reevaluarea este posibilă și justificată legal în doar două situații, expres și limitativ prevăzute, astfel: prima ipoteză se referă la agravarea condiției medico-psihosociale, adică atunci când însăși persoana cu handicap solicită să fie încadrată într-un grad de handicap superior ca urmare a îndeplinirii unor criterii medicale suplimentare. Cea de-a doua ipoteză se referă la situația în care, astfel cum descrie legiuitorul, „există suspiciuni justificate privind încălcarea prevederilor legale referitoare la încadrarea în grad și tip de handicap”.

În ceea ce privește ipoteza a doua în care se poate legitima o solicitare de reevaluare, consideră că în speța de față nu sunt aplicabilele prevederile art. 59 alin. (2) din Legea 448/2006 deoarece pârâta ar fi trebuit, odată cu convocarea reclamantei, să facă dovada existenței acestor suspiciuni, iar în cadrul acestui dosar să justifice că aceste suspiciuni sunt elemente certe care au justificat schimbarea gradului de handicap.

Mai mult, procedura de reevaluare în situația prevăzută la lit. b) a art. 59 alin. (2) este prevăzută în Ordinul Ministerului Muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Comisiei superioare de evaluare a persoanelor adulte cu handicap nr. 1261/2016.

În raport de prevederile art. 90 ind.2 din Legea 448/2006 ((1) Principalele atribuții ale Comisiei superioare sunt: lit. c) - stabilește prin decizie reevaluarea persoanelor adulte cu handicap, în următoarele situații: 1. ca urmare a recomandărilor cuprinse în documentele întocmite în urma unor acțiuni de control dispuse prin ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale; 2. ca urmare a autosesizării.

Și potrivit căruia Comisia superioară este cea care decide reevaluarea (nu directorul DGASPC), în Ordinul 1261/2016 s-a prevăzut la art. 15 și urm. în care condiții se realizează activitatea de reevaluare.

Fără să intre într-o analiză detaliată a întregii proceduri de reevaluare, solicită a se observa că potrivit art. 7 alin. (3) din Ordinul 1261/2016, Comisia superioară emite deciziile de reevaluare ca urmare a recomandărilor cuprinse în documentele întocmite în urma unor acțiuni de control dispuse prin Ordin al Ministrului. Se întreabă: au existat astfel de acțiuni de control? S-au emis ordine pentru derularea unor atare acțiuni și recomandări ale organelor de control în ceea ce o privește? Inclusiv recomandările organelor de control trebuie să fie motivate prin raportare la persoana cu handicap verificată, acestea nu pot fi transmise către Comisia superioară pentru a se proceda la reevaluare în lipsa unor motive temeinice, legale și justificate. De asemenea,

menționează că nu i-a fost comunicat nici raportul de reevaluare pentru a putea verifica informațiile și datele cuprinse în acesta.

Astfel, în afara faptului că procedura de reevaluare nu a respectat nici una dintre prevederile legale privind acest demers astfel cum sunt ele stabilite în Ordinul 1261, subliniază încă o dată faptul că aceasta nu a fost motivată în nici un fel, prin urmare nu se poate verifica existența acelor „suspiciuni justificate”, și implicit nici motivele care au stat la baza deciziei de reevaluare.

Instanța a apreciat, că reclamanta pentru a fi încadrată în grad și tip de handicap, trebuie să îndeplinească o serie de criterii medico-psihosociale, astfel cum sunt prevăzute în Ordinul 762/2017.

Reclamanta susține că nici instanța și nici pârâta nu pot lipsi de eficacitate un act administrativ perfect valabil și care nu a făcut obiectul unei acțiuni de revocare sau anulare.

Instanța de fond a soluționat cauza prin prisma unor motive care în realitate nu au legătură cu starea de fapt prezentată și motivată.

Contrar poziției exprimate de instanța de fond, reclamanta consideră că obligația autorității emitente de a motiva actele emise constituie o garanție contrar arbitrarului administrației publice. Noul act emis de pârâtă înlătură beneficiul handicapului accentuat și nerevizibil stabilit în anul 2016, într-o manieră nelegală, abuzivă și cu o evidentă lipsă de motivare.

În apărare a formulat întâmpinare intimatul Consiliul Județean Maramureș, prin care a solicitat respingerea recursului promovat în cauză și menținerea sentinței civile recurate. (f. 24-27)

Analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea îl apreciază ca întemeiat și urmează a-l admite pentru următoarele considerente:

1. Cu privire la excepția de nelegalitate a Dispoziției emise de Directorul General al Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș sub nr. 1236/22.11.2017, excepție invocată direct în recurs, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 36 din 7 noiembrie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 104 din 7 februarie 2017 s-a stabilit pe cale de interpretare, obligatorie pentru instanțele judecătorești conform art. 521 alin. 4 C.pr.civ., că dispozițiile art. 4 din legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 , cu modificările și completările ulterioare, permit invocarea excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual, direct în recurs.

Așa fiind, pentru examinarea admisibilității excepției se cuvine să efectueze cercetări cu privire la natura juridică a actului administrativ ce face obiectul excepției și dacă de acesta depinde soluționarea litigiului în fond.

Cu privire la primul aspect legea cerere ca actul administrativ ce face obiectul excepției de nelegalitate să aibă caracter individual.

Deși nu are o definiție normativă cuprinsă în lege, actul administrativ cu caracter individual reprezintă, potrivit doctrinei și jurisprudenței, o manifestare de voință care creează, modifică sau stinge drepturi și obligații în beneficiul sau în sarcina unei persoane determinate.

Examinând actul administrativ din litigiu se constată că prin Dispoziția emisă de Directorul General al Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș sub nr. 1236/22.11.2017 (f. 44 dos. fond, f. 54 dos. recurs) s-a dispus ca serviciul de Evaluare Complexă Adulți să efectueze convocare și reevaluarea dosarelor beneficiarilor prevăzuți în Anexa nr. 11a adresa nr. 34577 din 18.10.2017, pentru a intra în legalitate.

Deși prin adresa din 25 iunie 2019 urmare dispoziției date în încheierea de ședință din data de 20 iunie 2019 (f. 47) I s-a pus în vedere pârâtei Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș prin directorul acesteia (f. 49) să depună la dosarul instanței de recurs toată documentația ce a stat la baza emiterii actului ce face obiectul excepției de nelegalitate inclusiv adresa nr. 34577 din 18.10.2017 a Comisiei de Evaluare a Persoanelor cu Handicap Maramureș aceasta în loc să se conformeze dispozițiilor instanței a depus dosarul nr. [...] privind pe reclamantă întocmit de Secretariatul Comisiei de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap prin adresa nr. 26035/12.07.2019 la care s-a menționat expres și adresa solicitată(f. 50-52).

Astfel, prin adresa nr. 34577 din 18.10.2017 a Comisiei de Evaluare a Persoanelor cu Handicap Maramureș (f. 53), care a stat la baza emiterii dispoziției atacate cu excepția de nelegalitate, s-a evidențiat faptul că în aplicarea modificărilor HG nr. 927/2016 operate de HG nr. 430/2008 în special pct. 96 al art. III s-a procedat la efectuarea de verificări a dosarelor medicale pentru care au fost emise certificate de încadrare în grad de handicap în perioada 1992-2007 context în care s-au constata o serie de deficiențe aduse la cunoștință printr-o adresa anterioară (nr. 18551/12.06.2017) iar pentru înlăturarea acestora s-au selectat un număr de 443 de dosare conform unei liste anexate la adresă dar care nu a fost colaționată și la dosarul instanței.

Din cele ce precedă, Curtea reține fără echivoc că actul administrativ a cărui legalitate se contestă prin mecanismul excepției de nelegalitate este un act administrativ individual deoarece privește cele 443 de dosare ce se impun a fi verificate administrativ și între care este și reclamanta recurentă după cum rezultă expres din punctul de vedere ce face parte din adresa nr. 47921/19.12.2018 (f. 55-58).

Față de cele ce precedă, este neîndoios că dispoziția în cauză are legătură nemijlocită cu emiterea certificatului de handicap contestat în prezenta pricină de vreme ce reverificarea dosarului și reevaluarea reclamantei s-a dispus în baza acestei dispoziții.

Așa fiind, Curtea reține că excepția de nelegalitate este admisibilă.

Pe fondul excepției, Curtea reține următoarele:

Deși era destinată, între alții, și reclamantei, dispoziția în cauză nu a fost comunicată cu aceasta deci n-a putut cunoaște conținutul acesteia pentru a o ataca pe calea unei acțiuni în anulare. Dincolo de aceasta, trebuie notat că așa cum rezultă din formula introductivă a actului administrativ a cărui legalitate se cercetează pe calea excepției de nelegalitate (f. 54), rezultă că dispoziția în cauză a fost emisă în baza HG nr. 927/2016 pentru modificarea Metodologiei privind organizarea și funcționarea comisiei de evaluare a persoanelor adulte cu handicap, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 430/2008 aprobată prin HG nr. 430/2008 și care prevede la art. III că: „În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, comisiile de evaluare au obligația să înlocuiască certificatele de încadrare în grad și tip de handicap, cu termen de valabilitate permanent, eliberate până la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu certificate de încadrare în grad de handicap în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.”

Numai că premisa de la care se pleacă pentru reevaluarea dosarului reclamantei este una fundamental greșită.

Astfel, din economia dispozițiilor art. III din HG nr. 927/2016 rezultă fără echivoc că s-a fixat un termen administrativ de 180 de zile înăuntrul căruia comisiile de evaluare aveau obligația să înlocuiască certificatele de încadrare în grad și tip de handicap emise anterior cu termen de valabilitate permanent și care au fost eliberate până la data intrării în vigoare a acestei hotărâri, cu certificate de încadrare în grad de handicap în conformitate cu anexa la această hotărâre.

Că era vorba despre o simplă operațiune administrativă de înlocuire și adaptare a cerințelor încadrării din certificatele vechi cu cele noi rezultă fără echivoc din conținutul

normativ al textului analizat unde nu se regăsește nicăieri că acestor comisii li s-a impus obligația de reevaluare a tuturor persoanelor care au deținut certificate de încadrare în grad de handicap cu valabilitate permanentă.

Și este așa, deoarece la pct. 6 din HG nr. 927/2016 se dispune că Anexa nr. 1 la metodologie se modifică și se înlocuiește cu anexa la această hotărâre.

Or, anexa ce s-a înlocuit nu cuprinde altceva decât formularul tipizat al certificatului de încadrare în grad de handicap, comparativ sunt anumite diferențieri de mențiuni cum ar fi de ex. la cap. I nu se mai menționează în noul tip de certificat codul de boală și deficiența funcțională ci doar încadrarea în unul dintre gradele de handicap expres prevăzute în formularul tipizat. De asemenea, s-a prevăzut alte perioade de valabilitate, care pentru speța de față, nici nu au nicio înrăurire deoarece oricum certificatele erau emise cu valabilitate permanent care nu era afectată de noul formular ce păstrează la rândul-i această mențiune.

De altfel, premisa de la care a plecat modificarea formularului tipizat al certificatului de handicap este evidențiată în nota de fundamentare a HG nr. 927/2016 de unde rezultă că eliminarea informațiilor privind diagnosticul și tipul de handicap al persoanei este o cerință a respectului confidențialității inerentă imperativului secretului datelor personale.

Textul art. III și al art. II, de altfel, din HG nr. 927/2016 nu sunt altceva decât dispoziții normative tranzitorii de punere în aplicare și aliniere a cerinței înlocuirii cu noul tip de certificat care să elimine datele personale privind diagnosticul și tipul de handicap al persoanei în cauză.

Curtea reține că autoritatea pârâtă în loc să procedeze în termenul defipt de actul normativ sus citat la îndeplinirea atribuției date de autoritatea executivă superioară ce consta în efectuarea operațiunii administrative de înlocuire a certificatelor de handicap cu noul model aprobat a purces pretextând că pune în aplicare aceste prevederi la o reevaluare a dosarului culminând cu eliberarea unui nou certificat de handicap care prevede de fapt o reîncadrare în grad de handicap a recurenteii. Și este așa, deoarece recurenta a fost încadrată în grad de handicap accentuat potrivit certificatelor de încadrare anterioare iar prin noul certificat în urma reevaluării dispuse prin decizia contestată a fost încadrată în grad de handicap mediu.

Curtea nu neagă că în sediul normativ actual autoritățile administrative de resort nu atribuții legale de reevaluare a persoanelor ce beneficiază de un certificat de încadrare în grad de handicap numai că o atare operațiune se decide prin accesarea unei proceduri anume prevăzute de lege. Astfel, grăitoare este ipoteza prevăzută la art. 59 alin. 2 lit. b) din Legea nr. 448/2006 în care se prevede că reevaluarea persoanele pentru care comisia de evaluare a stabilit un termen permanent de valabilitate a certificatului de încadrare în grad și tip de handicap se prezintă pentru reevaluare când sunt convocate de către structurile competente în cazul existenței unor suspiciuni justificate privind încălcarea prevederilor legale referitoare la încadrarea în grad și tip de handicap. De asemenea, Comisia Superioară de evaluare a persoanelor adulte cu handicap are și ea la rândul ei prevăzute competențe administrative pentru a decide reevaluare persoanelor adulte cu handicap sens în care emite decizie după modelul aprobat conform legii (art. 90 ind. 2 alin. 1 lit. c) rap. la alin. 2 lit. b și alin. 3) din Legea nr. 448/2006).

Or, în speță, niciuna dintre aceste ipoteze nu sunt incidente.

Și este așa, deoarece în formula introductivă a deciziei contestate pe calea excepției de nelegalitate, așa cum s-a arătat deja pe parcursul prezentelor considerente, nu se regăsește niciuna dintre aceste ipoteze, actul administrativ în cauză fiind insuficient de bine motivat factual și legal pentru a decela o altă situație. De altfel, nu ar putea fi regăsită doar prima ipoteză căci a doua era cu neputință să fie dată în speță de vreme ce emitentul deciziei de reevaluare este cu totul altă autoritate publică.

Împrejurarea că prin adresa nr. 34577/18.10.2017 Comisia de Evaluare a Persoanelor cu Handicap Maramureș, menționată în formula introductivă a actului administrativ, s-a învederat faptul că a constatat deficiențe de documente într-un număr de 443 de dosare nu a fost suficient de pertinent justificată legal și factual pentru a se decela că este vorba de aplicarea unei prerogative legale din cele prevăzute de lege pentru reevaluare ci dimpotrivă această mențiune a fost legată strâns de aplicarea unei alte dispoziții legale expres menționată în actul administrativ care nu avea nimic comun cu operațiunea de reevaluare după cum s-a prezentat în detaliu în cele ce precedă. De altfel, singura dispoziție legală menționată ca bază legală în vedere emiterii actului administrativ, cu excepția textului care conferă atribuția de emitere de decizii directorului autorității, a fost HG nr. 927/2016 art. III, contextul legal al incidenței acestei norme legale fiind pe larg analizat în precedent.

Față de cele ce precedă, Curtea urmează ca în temeiul art. 4 alin. 1 și 2 din Legea nr. 554/2004 să admită ca fondată excepția de nelegalitate a Dispoziției emise de Directorul General al Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș sub nr. 1236/22.11.2017.

2. În raport de soluția dată excepției de nelegalitate, se impune cu necesitate ca în temeiul art. 20 alin. 3 din Legea nr. 554/2004 coroborat cu art. 496 și art. 498 alin. 1 C.pr.civ. să fie admis recursul și ca o consecință cas ată sentința atacată iar în rejudecare pe fond se va reține, în temeiul art. 4 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, că la soluționarea cererii de anulare a certificatului de încadrare în handicap contestat în cauză nu se poate ține seama de Dispoziția emisă de Directorul General al Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș sub nr. 1236/22.11.2017.

În acest sens, cum toată procedura de eliberare a Certificatului de încadrare în grad de handicap nr. [...] din 23.08.2018 a fost demarată ca efect al punerii în aplicare a Deciziei înlăturate din acest dosar, se va constata că acest certificat a fost eliberat cu încălcarea dispozițiilor legale referitoare la operațiunea administrativă a reevaluării așa cum este prevăzută expres de Legea nr. 448/2006.

Așa fiind, ca o consecință a nelegalității Dispoziției emise de Directorul General al Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Maramureș sub nr. 1236/22.11.2017 se va constata că Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. [...] din 23.08.2018 - dosar nr. [...] eliberat de pârâta Consiliul Județean Maramureș prin Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap a fost eliberat cu nerespectarea legii.

Pe cale de consecință, Curtea urmează ca în rejudecare să admită în parte cererea de chemare în judecată referitoare la petitul principal și ca o consecință va anula Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. [...] din 23.08.2018 - dosar nr. [...] eliberat de pârâta Consiliul Județean Maramureș prin Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap.

3. Curtea nu a soluționat favorabil cererea subsidiară de constatare ca valabil a certificatului de încadrare în grad de handicap nr. [...] /17.01.2006 căci prin anularea certificatului emis în anul 2018 acest certificat rămâne valabil în continuare valabilitatea sa fiind permanentă până la o decizie a autorității publice de resort care în urma reevaluării conform legii va decide altfel. De asemenea, Curtea nu are premisa legală în acest litigiu pentru ca, consecutiv anulării certificatului să oblige autoritatea la eliberarea unui nou certificat de încadrare de vreme ce eliberarea acestuia se poate face exclusiv în procedura reevaluării conform prevederilor legale și care ține de competența exclusivă a autorității publice de resort sau pe calea înlocuirii conform procedurii prevăzute de art. III din HG nr. 927/2016 dar o atare ultimă ipoteză și motivare nu a fost dedusă expres judecății de reclamantă.

Față de cele ce precedă, Curtea a respins ca nefondate aceste cereri subsidiare.

Curtea a luat act că reclamanta nu a solicitat obligarea pârâților la plata cheltuielilor de judecată. (Judecător Liviu Ungur)

5. Certificat de încadrare în grad de handicap

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 996 din 4 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 25 din 01.02.2019 pronunțată în dosarul nr.[...] al Tribunalului Bistrița-Năsăud, s-a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul A.A., în contradictoriu cu pârâta COMISIA DE EVALUARE A PERSOANELOR ADULTE CU HANDICAP BISTRIȚA-NĂSĂUD, din cadrul CONSILIULUI JUDEȚEAN BISTRIȚA-NĂSĂUD în sensul că, s-a anulat Certificatul de încadrare în grad de handicap nr. [...]/[...].02.2018 emis de pârâta Comisia de Evaluare a Persoanelor Adulte cu Handicap Bistrița-Năsăud și a fost obligată pârâta să emită un nou certificat de încadrare în grad de handicap, în raport de toate afecțiunile de care suferă reclamantul, fără cheltuieli de judecată.

Împotriva acestei sentințe, pârâta COMISIA DE EVALUARE A PERSOANELOR ADULTE CU HANDICAP BISTRIȚA-NĂSĂUD a formulat recurs, solicitând instanței casarea hotărârii atacate și, în rejudecare, respingerea acțiunii reclamantului ca fiind netemeinică întrucât certificatul de încadrare în grad de handicap a fost emis în mod legal.

În motivarea recursului, întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ. și după prezentarea stării de fapt apreciată a fi relevantă în cauză, recurenta a arătat că hotărârea recurată este netemeinică și dată cu interpretarea greșită a legislației în domeniul, raportat atât la probele administrate, cât și la criteriile stabilite prin Ordinul ministrului muncii, familiei și egalității de șanse și al ministrului sănătății publice nr. 762/1992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap.

Din observarea motivării sentinței recurate, reiese faptul că instanța de fond a luat în considerare doar diagnosticul reclamantei, fără a interpreta în mod complet toate criteriile ce duc la acordarea unui grad de handicap, respectiv faptul că încadrarea în grad de handicap trebuie apreciată doar în baza elementelor existente la data emiterii certificatului atacat, cu observarea în mod concret a prevederilor legale în materie.

Pârâta susține că a analizat, cu ocazia evaluării, toate aspectele legate de afecțiunile de care suferă reclamantul, inclusiv IVS NYHA II. În urma evaluării complexe, CEPAN BN a hotărât că această afecțiune nu se încadrează în grad de handicap, întrucât conform Ordinului nr.762/1992 din 31 august 2007 pentru aprobarea criteriilor medico - psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap, Capitolul 5 (Funcțiile sistemului digestiv, metabolic și endocrin), subcapitolul DI (Evaluarea gradului de handicap în afectarea funcțiilor endocrine), art. 4 (Evaluarea gradului de handicap în insuficiența tiroidiană) se iau în considerare, în vederea încadrării în grad de handicap, doar "mixedemul primar cu visceralizare; mixedemul congenital (disgenezie tiroidiană)", ori, din antecedentele personale (menționate în scrisoarea medicală a medicului de familie nr. 4/30.01.2018, dr. [...]) nu rezultă acest lucru.

De asemenea, referitor la insuficiența mitrală severă prin fail de VMA, insuficiența aortică grad I/II, insuficiența tricuspidiană gr I/II, IVS NYHA II, HTAE gr I cu risc adițional înalt, fibrilație atrială permanentă, aceste afecțiuni cardiace nu sunt încadrabile în grad de handicap, întrucât, în conformitate cu actul normativ mai sus indicat, Capitolul 4 (Funcțiile sistemului cardiovascular, hematologic, imunitar și respirator), subcapitolul A (Funcțiile sistemului

cardiovascular), Art. I. (evaluarea gradului de handicap în afectarea funcțiilor inimii), pct. 1, afecțiunile ar trebui să fie “primare, primitive sau idiopatice” sau “congenitale” sau “Tulburări de ritm și de conducere persistente și severe contractate precoce (purător de pacemaker), Complicații post-transplant cardiac”. Din antecedentele personale (menționate în scrisoarea medicală a medicului de familie nr. 4/30.012018, dr. [...]) nu rezultă acest lucru, astfel că nici aceste afecțiuni nu se încadrează în criteriile Ordinului 762/2007, în vederea încadrării în grad de handicap.

Reclamantul A.A. a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea recursului formulat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate (f.10).

În susținerea poziției procesuale, reclamantul a detaliat afecțiunile de care suferă pentru a evidenția faptul că este îndreptățit la emiterea unui nou certificat de încadrare în grad de handicap.

Analizând recursul formulat din prisma motivelor invocate, Curtea l-a apreciat ca fiind fondat din următoarele considerente:

Așa cum rezultă din conținutul recursului, recurenta a criticat hotărârea pronunțată de către prima instanță din perspectiva dispozițiilor art. 488 al.1 pct. 8 Cod Procedură Civilă, apreciind că a avut loc o aplicare greșită a normelor de drept material de către prima instanță. Văzând conținutul hotărârii pronunțate de către prima instanță, precum și normele de drept incidente speței, Curtea reține că în privința încadrării persoanelor adulte în grad de handicap sunt incidente criteriile stabilite prin Ordinul comun al Ministrului muncii familiei și egalității de șanse și al Ministrului sănătății publice nr.762/1992/2007 pentru aprobarea criteriilor medico-psihosociale pe baza cărora se stabilește încadrarea în grad de handicap.

Curtea reține că este esențială, din perspectiva încadrării în grad de handicap, existența unei afecțiuni determinante, încadrabilă într-un anumit grad de handicap.

Încadrarea în gradul de handicap, rezultat al unei evaluări complexe, este determinată de situația medicală a persoanei și de ancheta socială efectuată de către serviciul social specializat local. Existența unei afecțiuni medicale, încadrabilă într-un grad de handicap, este însă esențială.

Văzând probele administrate în fața primei instanțe, Curtea observă că aceasta a concluzionat eronat în privința posibilității încadrării reclamantului într-un grad de handicap, prin obligarea părții la emiterea unui nou certificat de încadrare în grad de handicap în raport de toate afecțiunile de care suferă reclamantul.

Curtea observă, din conținutul criteriilor de evaluare că doar pentru una dintre afecțiunile reclamantului ar fi fost posibilă încadrarea în grad de handicap însă doar în circumstanțele speciale edictate în normă legală ce, nu sunt, însă, prezente în privința reclamantului.

Astfel, Curtea observă, din capitolul 5, subcapitolul III, art.4 că se iau în considerare doar mixedemul primar cu visceralizare sau mixedemul congenital or, din actele medicale ale reclamantului nu rezultă un astfel de diagnostic.

Practic, Curtea observă că, în raport de normele legale incidente, evidențiate anterior, nici una dintre afecțiunile de care suferă reclamantul nu este încadrabilă într-un grad de handicap.

În acest context, reevaluarea stării de sănătate a reclamantului, în vederea încadrării în grad de handicap, apare ca fiind nejustificată, în condițiile în care este evident, din perspectiva normelor legale incidente, că niciuna din afecțiunile de care suferă reclamantul nu este corespunzătoare unui grad de handicap astfel încât cele dispuse de către prima instanță nu sunt în acord cu dispozițiile legale incidente.

În consecință, față de cele menționate, Curtea, în temeiul art. 488 pct. 8 C.pr.civ., va admite recursul formulat și va casa în întregime hotărârea recurată, în sensul că va respinge acțiunea reclamantului A.A.. (Judecător Delia Marusciac)

6. Funcționar public cu statut special. Decizie de imputare. Culpă mai multor persoane. Contestarea deciziei de imputare pe considerentul gradului de culpă reținut

Legea nr. 293/2004, art. 69, 71, 75

În cadrul contestației formulate împotriva deciziei de imputare nu pot fi analizate aspectele care țin de răspunderea disciplinară, precum gradul de culpă al persoanei vinovate de producerea pagubei.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1004 din 4 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 913 din 15.04.2019 pronunțată în dosarul nr.[...] al Tribunalului [...], s-a respins ca neîntemeiată cererea formulată de reclamanta A.A., în contradictoriu cu pârâții PENITENCIARUL X., DIRECTORUL PENITENCIARULUI X..

Împotriva acestei sentințe, reclamanta A.A. a formulat recurs, solicitând instanței modificarea în tot a hotărârii recurate, în sensul anulării dispoziției de imputare nr. [...]/[...] mai 2018 emisa de Directorul Penitenciarului X., și pe cale de consecință, imputarea prejudiciului în cuantum de 15.000 lei în mod egal, în cuantum de 1/3 pentru fiecare persoana implicată, respectiv a sumei de 5.000 lei fiecărui participant (din cei 3), cu cheltuieli de judecată.

În motivarea recursului, întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 6 C.pr.civ., recurenta a susținut că hotărârea recurată nu este motivată, nu cuprinde motivele de fapt, argumentele care au format intima convingere a instanței, care au condus spre reținerea/atragerea culpei exclusiv/principale a reclamantei și nu în mod proporțional pentru toți cei 3 membrii, care au fost supuși cercetării administrative. Prin soluția de respingere, instanța nu a argumentat/justificat raționamentul/considerentul care a stat la baza pronunțării soluției, nearătând care sunt aspectele/elemente ferme, convingătoare de natura a conduce spre reținerea culpei majoritare a subsemnatei în stabilirea prejudiciului, limitându-se la a respinge apărările reclamantei, fără a aduce argumente de ce le a înlăturat.

În opinia recurente, atribuirea gradului de vinovăție preponderent în sarcina sa nu a avut la baza probe/dovezi reale, concrete care să dovedească în mod obiectiv și logic, legătura de cauzalitate între măsura reținerii acestei sume (de 10.500 lei) și prejudiciului creat, ci a avut la baza simpla apreciere, constatare din ochi, a celor doi membri ai comisiei de cercetare administrativă, neînsoțită/nesusținută de nici o dovadă reală, certă și concludentă.

De asemenea, mai arată recurenta, nu au fost luate în considerare diligentele pe care le-a efectuat în vederea recuperării acestei sume, la interval scurt de timp de la data constatării efectuării greșelii umane, respectiv notificarea societății în vederea restituirii sumei virate în mod greșit acesteia, dintr-o eroare.

O altă critică formulată de recurentă se referă la faptul că s-a făcut o greșită reținere a culpei principale/majoritare doar în sarcina sa, câtă vreme la dosarul cauzei nu exista nici o dovadă care să conducă/probeze o astfel de situație. În speță nu exista o analiză reală, obiectivă, a motivelor invocate de reclamantă în cererea introductivă, nu sunt arătate în mod concret, expres, argumentele/motivele obiective care să probeze relevanța luării unei astfel de măsurii împotriva sa.

Critica sa, subliniază recurenta, nu vizează inexistența culpei sale, ci exclusiv modalitatea de stabilire, de întindere a acesteia, cu privire la neimputarea sumei de 15.000 lei în mod egal tuturor celor implicați, cu atât mai mult cu cât soluția este fondată exclusiv pe propunerile comisiei de cercetare administrativă, instanța nefăcând o analiza proprie, reală, a aspectelor cu care a fost investita.

Recurenta susține că prin cerere introductivă nu a solicitat instanței exonerarea sa de răspundere, ci să analizeze justetea/legalitatea/pertinența stabilirii gradului maxim de vinovăție al său.

Înșușindu-si întocmai raționamentului Comisiei de cercetare administrativă, nefăcând o cercetare, analiza proprie și reală a motivelor cu care a fost investita, instanța de fond a pronunțat o hotărâre netemeinică, care nu are suport probator, în dezacord cu probele existente, soluția dată nereflectând realitatea din dosar.

Obiectul judecății de față este acela de a analiza și de a supune controlului judiciar temeinicia și legalitatea dispoziției de imputare emisă de directorul Penitenciarului X., motivată de existența sau inexistența culpei principale a reclamantei în cauză.

În acest context, recurenta arată că, răspunderea (în speță, patrimonială) a funcționarului public cu statut special din sistemul administrației penitenciare se stabilește în acord cu dispozițiile art. 14 lit. e din OMJ nr. 1760/C/2013, respectiv în funcție de "contribuția fiecărui autor la producerea pagubei" și cu cele ale art.8 alin. 1 din Normele metodologice privind răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special, potrivit cărora când paguba a fost produsă de mai multe persoane, quantumul răspunderii fiecăruia se stabilește în raport cu măsura în care fiecare a contribuit la producerea ei.

Pârâții PENITENCIARUL X. și DIRECTORUL PENITENCIARULUI X. au depus întâmpinări prin care au solicitat respingerea recursului formulat ca nefondat și menținerea ca temeinică și legală a sentinței recurate (f.16, f.23).

În susținerea poziției procesuale au arătat că, membrii comisiei de cercetare administrativă au respectat dispozițiile legale incidente în cauză și au stabilit obiectiv modul de recuperare a pagubei iar pe de altă parte, obligațiile legale ale comisiei sunt de a emite decizia de imputare în termenul precizat de normele metodologice.

Analizând recursul formulat din prisma motivelor invocate, Curtea l-a apreciat ca fiind nefondat din următoarele considerente:

Așa cum rezultă din conținutul recursului, recurentă a criticat hotărârea pronunțată de către prima instanță din perspectiva dispozițiilor art. 488 al.1 punctele 6 și 8 Cod Procedură Civilă. Procedând la analiza hotărârii pronunțate de către prima instanță din perspectiva motivului de recurs reglementat la art. 488 al. 1 pct.6 Cod Procedură Civilă, nemotivarea hotărârii judecătorești, Curtea reține următoarele:

Văzând cererea de chemare în judecată precum și hotărârea pronunțată de către prima instanță, Curtea reține ca aceasta a făcut o examinare corectă a celor susținute de către parte în cererea de chemare în judecată, realizând un examen efectiv, real și consistent al mijloacelor de probă și al argumentelor susținute de către reclamantă, apreciind pertinența acestora în determinarea stării de fapt și a identificării normei de drept aplicabilă speței.

În același timp, Curtea reține că obligația de motivare a fost îndeplinită de către prima instanță în raport de natura cauzei și circumstanțele acesteia. Motivarea este de natură a permite înțelegerea hotărârii luate de către prima instanță, nefiind necesar a se da un răspuns exhaustiv din partea instanței pentru toate argumentele aduse de către reclamantă prin cererea de chemare în judecată și actele procedurale îndeplinite ulterior.

Se reține de către Curte respectarea de către prima instanță a dispozițiilor art. 425 al. 1 lit.b) Cod Procedură Civilă, motivarea emisă de către prima instanță fiind suficient de clară, permițând a se înțelege hotărârea pronunțată de către aceasta, se referă la probele administrate în cauză și se află în concordanță cu aceasta.

În același timp se reține și împrejurarea că prima instanță a răspuns, în fapt și în drept, la toate pretențiile formulate de către parte de către partea reclamantă.

În ceea ce privește motivul de recurs menționat la art. 488 al.1 pct. 8 Cod Procedură Civilă, respectiv nerespectarea normelor de drept material, Curtea reține următoarele:

Astfel, Curtea observă că prima instanță a stabilit în mod corect că în speță nu sunt incidente dispozițiile art. 71 din Legea nr. 293/2004, text legal pe care și-a întemeiat reclamanta acțiunea introductivă, deoarece acesta se referă la individualizarea sancțiunii disciplinare ce urmează a fi aplicată funcționarului public cu statut special or, în speța dedusă judecării s-a pus în discuție decizia de imputare emisă în privința reclamantei (răspundere patrimonială, nu răspundere disciplinară).

În acest context primă instanță a identificat, în mod corect, aplicabilitatea în speță a dispozițiilor art. 76 din același act normativ ce se referă la răspunderea patrimonială a funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare. În ceea ce privește atribuțiile comisiei de cercetare administrativă, Curtea observă că potrivit Ordinului Ministrului Justiției nr. 1760/C din 24 mai 2013, art. 14, această comisie trebuie să determine, pe lângă altele, și vinovăția fiecărui coautor precum și contribuția fiecăruia la producerea pagubei. În același timp, Curtea observă că prima instanță s-a raportat la dispozițiile art. 8 din Normele metodologice text ce se referă la modalitatea de repartizare a prejudiciului în situația în care paguba a fost produsă de mai multe persoane, respectiv determinarea răspunderii fiecăruia în raport cu măsura în care fiecare a contribuit la producerea ei. Dacă măsura în care s-a contribuit la producerea pagubei nu poate fi determinată cu certitudine, răspunderea se stabilește proporțional cu salariul lunar net la data constatării pagubei al fiecărei persoane pentru care sa stabilit răspunderea și ,atunci când este cazul, în funcție de timpul efectiv lucrat de la ultimul inventar, se arată în continuarea normei legale.

Curtea observă și aspectul că în cadrul cercetării administrative desfășurate s-a stabilit aportul fiecărei persoane implicate la producerea pagubei, aspect de fapt necenzurabil în cadrul recursului, conf. art. 488 al.1 c.pr.civ., astfel încât aplicarea normei legale menționat anterior, respectiv art. 76 din normele metodologice s-a realizat după parcurgerea activității de evaluare a implicării fiecărui coautor la producerea prejudiciului.

În același timp, este de observat că în cadrul cercetării administrative, Comisia a menționat că vinovăția reclamantei s-a raportat la împrejurarea că aceasta nu si-a îndeplinit atribuțiile de serviciu, prevăzute în fișa postului, privind verificarea autenticității și exactității datelor înscrise în documentele contabile justificative, ce stau la baza înregistrării în contabilitate.

Soluția adoptată de către prima instanță este întemeiată în drept și din perspectiva dispozițiilor art. 69 litera b) din Legea nr.293/2004 , justificat de faptul că reclamanta, în calitate de funcționar public cu statut special, a manifestat neglijență și superficialitate în îndeplinirea obligațiilor de serviciu, a dispozițiilor legale sau a celor primite de la șefii ierarhici ori de către autoritățile anume abilitate de lege, consecința fiind cea a producerii unor unei pagube materiale.

În consecință, față de cele menționate, în temeiul art. 496 alin. 1 C.pr.civ., se va respinge recursul formulat și se va păstra în întregime hotărârea recurată. (Judecător Delia Marusciac)

7. Impozit pe construcții. Impozit pe clădiri. Corelări și distincții. Legalitatea impunerii. Act administrativ fiscal. Conținut. Soluționarea contestației fără ascultarea contribuabilului. Consecințe

Legea nr. 227/2015, art. 498 alin.(1)

Legea nr.571/2003 , art. 29635

Legea nr. 207/2015, art. 49 alin. 2, art. 276 alin. 5

Din formularea art. 296³⁵ din vechiul Cod fiscal și a art. 498 alin.1 din noul Cod fiscal rezultă cu evidență faptul că impozitul pe construcții se datorează pentru imobilele care se încadrează în categoria clădirilor și care sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri. Aceasta deoarece textele legale citate anterior fac referire la scăderea din baza de impunere a valorii clădirilor pentru care se datorează impozit pe clădiri și, respectiv, care nu sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri. Per a contrario, din baza de impunere nu se scade valoarea clădirilor pentru care nu se datorează impozit pe clădiri, respectiv a clădirilor scutite de la plata impozitului pe clădiri, această valoare fiind deci inclusă în baza de impunere pentru stabilirea impozitului pe construcții.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1199 din 27 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 515/28.05.2019 pronunțată de Tribunalul Sălaj în dosarul nr. [...], s-a respins ca nefondată cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta „A.A.” S.R.L., în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE CLUJ-NAPOCA și ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE SĂLAJ.

S-a luat act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată de către pârâte.

S-a respins ca nefondată cererea reclamantei privind rambursarea cheltuielilor de judecată avansate cu titlu de taxă judiciară de timbru.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta „A.A.” S.R.L., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și admiterea acțiunii, cu obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5 și 8 C.pr.civ., reclamanta susține că sentința a fost dată cu interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor de drept material.

Reclamanta susține că, un prim aspect de nelegalitate al sentinței constă în modul de soluționare a criticilor privind emiterea Deciziei nr. [...]/21.01.2019 fără convocarea pentru susținerea orală a contestației, instanța încălcând art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 11, art. 15 alin. 2, art. 20 alin. 2 și art. 148 alin. 2 din Constituția României raportat la jurisprudența CJUE.

Recurenta reclamantă a susținut că reținerea primei instanțe conform căreia nu i s-a cauzat o vătămare prin neascultarea înainte de soluționarea contestației, conduce la golirea de conținut a prevederilor art 276 alin. 5 din Codul de procedură fiscală, care impune ascultarea la cererea persoanei care a formulat contestația.

Un alt aspect de nelegalitate al sentinței constă în modul de soluționare a criticilor privind emiterea Deciziei de impunere nr. [...]/03.08.2018 cu nesocotirea dispozițiilor imperative ale art. 97 C.pr.fisc. care reglementează forma și conținutul deciziei de impunere. Recurenta a arătat că în cadrul deciziei de impunere trebuie să se regăsească defalcarea pe perioade a bazei de impunere și a impozitului stabilit. Recurenta a subliniat că această defalcare trebuie să se

regăsească chiar în decizia de impunere și nu într-o anexă a raportului de inspecție fiscală sau în fișa estimativă.

Reclamanta a mai arătat că, un al treilea motiv de nelegalitate vizează pe de o parte nesocotirea, iar pe de altă parte interpretarea și aplicarea greșită a dispozițiilor legale incidente în materie, aspecte care au condus la concluzia nelegală a instanței de fond conform căreia reclamanta a datorat impozit pe construcții, deși era scutită de la plata impozitului pe clădiri.

În susținerea motivului de nelegalitate reclamanta a invocat art. 250 pct. 9 V.C.fisc., art. 456 lit. 1 N.C.fisc., art. 20 din Legea nr. 186/2013, Ordinul 2980/2013 – Anexa 1 art. 2 și 4, art. 15 din Legea 24/2000.

Contrar celor reținute de instanța de fond, actele normative care instituie scutiri de la plata impozitului pe clădiri ca o formă de sprijin pentru agenții economici care dețin imobile în parcurile industriale, au caracter special și derizoriu, conform art. 15 din Legea 24/2000.

Recurenta a arătat că nu este posibil ca un imobil să fie încadrat în același timp și în categoria construcțiilor și în categoria clădirilor întrucât în acest fel ar opera o dublă impunere întrucât s-ar percepe două impozite pentru același imobil. Recurenta a mai arătat că voința legiuitorului a fost aceea de a scuti contribuabilul de la plata impozitului pentru clădiri și nu de a se înocui un impozit cu un alt impozit.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 483 și urm. C.pr.civ., art. 20 din Legea 554/2004, art. 250 pct. 9 V.C.fisc., art. 456 lit. i N.C.fisc., art. 20 din Legea 186/2013, Ordinul 2980/2013 – Anexa 1 art. 2 și 4, art. 15 din Legea 24/2000, art. 6 din CEDO, art. 11, art. 15 alin. 2, art. 20 alin. 2 și art. 148 alin. 2 din Constituția României raportat la jurisprudența CJUE, art. 276 alin. 5 și art. 97 C.pr.fisc.

În apărare a formulat întâmpinare intimată Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sălaj, prin care a solicitat respingerea recursului promovat în cauză și menținerea sentinței civile recurate. (f. 22-24)

Analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea îl apreciază ca întemeiat și urmează a-l respinge pentru următoarele considerente:

Referitor la încălcarea dreptului la apărare prima instanță a reținut că reclamantei nu i s-a cauzat nicio vătămare prin faptul că nu a fost ascultată înainte de soluționarea contestației formulate, așa încât acest lucru nu poate conduce la anularea actului administrativ administrativ atacat.

Nu există deci nicio contradicție între susținerile recurente și sentința primei instanțe referitoare la faptul că reclamanta avea dreptul de a fi ascultată și că acest drept i s-a încălcat.

Contradicție există între susținerile părților cu privire la consecințele încălcării acestui drept.

Este corectă susținerea recurente conform căreia sancțiunea este nulitatea. Conform însă cu interpretarea constantă a prevederilor art. 49 alin. 2 din Codul de procedură fiscală (Legea nr. 227/2015) această nulitate este una virtuală, condiționată de existența unei vătămări care să nu poată să fie înlăturată în niciun alt mod.

Recurenta a susținut că dacă s-ar accepta raționamentul primei instanțe conform căruia în acest caz nu există nicio vătămare, acest lucru ar însemna golirea de conținut a prevederilor art. 276 alin. 5 din Codul de procedură fiscală.

Contrar susținerilor recurente curtea constată că acest articol este oricum obligatoriu și continuă să își producă efectele, chiar dacă încălcarea sa nu atrage ca și consecință întotdeauna anularea actului administrativ atacat. Caracterul obligatoriu al normei indicate rezultă din faptul că în situația dovedirii unei vătămări se poate obține inclusiv anularea actului administrativ atacat

și că menținerea acestui act nu exclude aplicarea altor sancțiuni prevăzute de lege, care nu fac însă obiectul prezentului dosar.

Reglementarea procesual fiscală este de altfel relativ similară celei generale în materia nulităților procedurale, care cu excepția situațiilor expres prevăzute de lege, impune dovedirea unei vătămări pentru anularea unui act întocmit cu nerespectarea formelor prevăzute de lege.

Nu se poate reține nici că sentința primei instanțe ar fi contrară 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 11, art. 15 alin. 2, art. 20 alin. 2 și art. 148 alin. 2 din Constituția României raportat la jurisprudența CJUE. Aceasta deoarece niciun act normativ intern sau internațional nu impune anularea autoamată, separat de dovedirea unei vătămări procesuale, a unui act emis cu nerespectarea dispozițiilor art. 276 alin. 5 din Codul de procedură fiscală.

Cu privire la cel de-al motiv de nulitate invocat, recurenta a reiterat în recurs faptul că decizia de impunere atacată nu conține defalcarea pe perioade a bazei de impunere și a creanțelor fiscale stabilite în sarcina reclamantei. În această privință prima instanță a reținut că la decizia de impunere este atașată situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale în care sunt prezentate defalcate, bianual, sumele datorate cu titlu de impozit pe construcții precum și termenul de plată, iar în fișa estimativă este stabilită și baza suplimentară de 4291852 lei. Recurenta a arătat că defalcarea bazei de impunere și a creanțelor fiscale trebuie să fie cuprinsă în chiar decizia de impunere și nu într-o anexă a raportului de inspecție fiscală sau într-o fișă estimativă.

Curtea constată, însă, că „situația privind termenul scadent al obligațiilor fiscale principale stabilite suplimentar de inspecția fiscală” și fișa estimativă nu sunt anexe ale raportului de inspecție fiscală ci anexe chiar ale deciziei de impunere. Acest lucru rezultă din mențiunea expresă în privința „situației privind termenul scadent” și în cazul ambelor acte din referirea directă la acestea în cadrul deciziei de impunere și din faptul că, în mod necontestat, acestea au fost comunicate împreună cu aceasta. Or, nimic nu se opune ca un act administrativ inclusiv o decizie de impunere să fie redactat prin întocmirea de anexe în care să fie detaliate anumite elemente ale respectivului act. În consecință, contrar susținerilor recurente, curtea constată că, ținând cont și de anexele deciziei de impunere, nu se pot constata lipsuri care să atragă nulitatea acesteia.

Pe fondul impozitului suplimentar stabilit în sarcina reclamantei, un prim argument din cadrul recursului este acela că imobilele prin raportare la care s-a stabilit impozitul nu pot fi încadrate, în același timp, în categoria construcțiilor și în categoria clădirilor întrucât s-ar ajunge la o dublă impozitare pentru același imobil.

Curtea constată, însă, că modul de calcul al impozitului pe construcții exclude situația în care pentru același imobil se încasează două impozite.

Astfel, conform art. 296³⁵ din vechiul Cod fiscal „(1) Impozitul pe construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 1,5% asupra valorii construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor menționate la art. 296³⁴, din care se scade: a) valoarea clădirilor, inclusiv valoarea lucrărilor de reconstruire, modernizare, consolidare, modificare sau extindere pentru clădirile închiriate, luate în concesiune, aflate în administrare ori în folosință, pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX, de către contribuabil sau proprietar, după caz; (...)”

Conform art. 498 alin. 1 din Codul fiscal „(1) Impozitul pe construcții se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra valorii construcțiilor existente în patrimoniul contribuabililor la data de 31 decembrie a anului anterior, evidențiată contabil în soldul debitor al conturilor corespunzătoare construcțiilor menționate la art. 497, din care se scade: a) valoarea clădirilor,

pentru care se datorează impozit pe clădiri, potrivit prevederilor titlului IX. Intră sub incidența acestor prevederi și valoarea clădirilor din parcurile industriale, științifice și tehnologice care, potrivit legii, nu beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri;”

În ambele reglementări baza de impozitare pentru calcularea impozitului pe construcții se stabilește prin scăderea valorii imobilelelor care nu beneficiază de scutirea de la impozitul pe clădiri, respectiv a imobilelor pentru care se datorează impozit pe clădiri. Cum în baza de impunere nu intră valoarea clădirilor pentru care se plătește impozitul pe clădiri, nici impozitul pe construcții nu se percepe aferent acestora. În consecință, este exclus ca atunci când pentru un imobil se datorează impozitul pe clădiri, pentru același imobil să se datoreze și impozitul pe construcții.

Textele legale indicate demonstrează că este incorectă și susținerea recurenței referitoare la faptul că un imobil nu ar putea să se încadreze în același timp și în categoria clădirilor și în cea a construcțiilor.

Astfel, ar fi fost inutil să existe o prevedere legală conform căreia pentru stabilirea bazei de impunere pentru impozitul pe construcții se scade valoarea clădirilor pentru care se datorează impozitul pe clădiri, dacă respectivele clădiri nu s-a fi încadrat și în categoria construcțiilor. Aceasta deoarece în acest din urmă caz, valoarea lor nu ar fi fost de la început calculată în baza de impozitare, și nu ar fi fost necesară scăderea acesteia.

Un alt argument al recurenței este acela că scopul legiuitorului care a dispus scutirea de la impozitul pe clădiri nu poate să fie fost acela de înlocuire a unui impozit cu un alt impozit.

Curtea constată însă că din formularea art. 296³⁵ din vechiul Cod fiscal și a art. 498 alin. 1 din noul Cod fiscal rezultă cu evidență faptul că impozitul pe construcții se datorează pentru imobilele care se încadrează în categoria clădirilor și care sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri. Aceasta deoarece textele legale citate anterior fac referire la scăderea din baza de impunere a valorii clădirilor pentru care se datorează impozit pe clădiri și, respectiv, care nu sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri. Per a contrario din baza de impunere nu se scade valoarea clădirilor pentru care nu se datorează impozit pe clădiri, respectiv a clădirilor scutite de la plata impozitului pe clădiri, această valoare fiind deci inclusă în baza de impunere pentru stabilirea impozitului pe construcții.

Cu privire la argumentele reclamantei recurențe referitoare la voința legiuitorului, nu se poate face abstracție de faptul că atât impozitul pe clădiri cât și impozitul pe construcții sunt reglementate în principal prin aceleași acte normative, respectiv vechiul și noul cod fiscal.

Nu se poate deci aprecia că, în reglementarea unui impozit, legiuitorul ar fi omis să țină cont de reglementarea unui alt impozit stabilit chiar prin același act normativ. În aceste condiții, atâta timp cât din prevederile art. 296³⁵ din vechiul Cod fiscal și a art. 498 alin. 1 din noul Cod fiscal rezultă clar că din baza de impunere pentru impozitul pe construcții nu se scade valoarea clădirilor care beneficiază de scutire pentru plata impozitului pe clădiri, se impune concluzia că voința legiuitorului a fost tocmai aceea de a se percepe impozit pe construcții aferente clădirilor pentru care operează scutirea de la plata impozitului pe clădiri.

Pentru aceste considerente curtea constată că în cadrul cererii de recurs nu s-au prezentat argumente de natură să conducă la admiterea acestei căi de atac, recursul urmând să fie respins în temeiul art. 496 din Codul de procedură civilă. (Judecător Bogdan George Zdrengea)

8. Decizie de impunere emisă urmare a depășirii plafonului pentru înregistrare în scop de TVA. Excepție de nelegalitate. Relevanța neacordării dreptului de deducere în soluționarea excepției

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 963 din 28 iunie 2019

Prin Sentința civilă nr. 1954/05.12.2018 pronunțată de Tribunalul Maramureș în dosarul nr. [...], s-a respins excepția de nelegalitate a Deciziei nr. [...].01.2013 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș, invocată de reclamanta A.A.. S-a respins acțiunea în contencios fiscal formulată de reclamanta A.A. – titular la Cabinetul de Avocat A.A., în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs Cabinetul de Avocat A.A., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și acțiunii și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civ., reclamanta a susținut că instanța a aplicat eronat dispozițiile legale incidente în cauză.

Raportat la dispozițiile art. 4 din Legea 554/2004 instanța în mod greșit a soluționat excepția de nelegalitate reținând că acest act administrativ putea fi atacat în condițiile art. 209 și următoarele din O.U.G. nr. 92/2003.

Reclamanta a arătat că prima instanță i-a respins cererea apreciind că în mod corect a fost stabilită de către organul fiscal suma datorată cu titlu de TVA în cuantum de 64.955 lei și că prin nedeținerea decontului de TVA reclamanta nu avea dreptul la deducerea TVA; de asemenea, prima instanță a reținut că nu se impune modificarea bazei de impunere cu motivarea eronată „veniturile înregistrate de reclamantă în Declarațiile privind veniturile realizate depuse la organul fiscal teritorial reprezintă sumele încasate în perioada verificată, care nu include și taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care petenta nu s-a comportat niciodată ca un plătitor de TVA.

Această reținere a instanței de fond se contrazice de însăși motivarea de la fila 15 din sentință alin 2 și 3 unde instanța reține faptul că în anul 2013 reclamanta a încasat suma totală de 124.655 lei pentru care a fost stabilită TVA în sumă de 24.126; baza impozabilă fiind în sumă de 100.529 lei pentru anul 2014 au fost încasate venituri în sumă de 58.700 lei pentru care s-a stabilit TVA în sumă de 11.361 lei; baza impozabilă fiind de 47.339 lei se dovedește astfel că s-a modificat baza de impunere întrucât în caz contrar reclamanta plătește impozit pe venit pentru suma datorată cu titlu de TVA.

Aceasta a fost și concluzia reținută în cuprinsul raportului de expertiză la obiectivul nr. 7 TVA calculat de organele fiscale diminuează baza de impunere ceea ce evident dovedește temeinicia cererii reclamantei de anulare a Deciziei nr. [...]/[...].09.2015 privind nemodificarea bazei de impunere.

Reclamanta a solicitat constatarea nulității absolute a raportului întocmit în lipsa ei, dar instanța de fond a respins această cerere apreciind că în mod legal a fost întocmit raportul de expertiză după convocarea legală a părților la efectuarea expertizei.

Reclamanta a dorit să participe la efectuarea expertizei întrucât pe parcursul procesului a depus deconturile de TVA și a făcut regularizarea sumelor datorate, aspecte de care d-na expert trebuia să țină cont la efectuarea expertizei contabile, aceasta cu atât mai mult cu cât la obiectivul nr. 3 d-na expert răspunde „în perioada 01.01.2012-31.01.2013 reclamanta avea dreptul la deducerea TVA-ului aferent achizițiilor din această perioadă”.

Concluzia este că se putea face regularizarea chiar de către organul de control în sensul că trebuia să aibă în vedere TVA-ul aferent achizițiilor din această perioadă și să facă deducerea din TVA-ul colectat, obligația de plată a TVA-ului pentru această perioadă fiind exclusive pentru diferența dintre TVA-ul colectat și TVA-ul deductibil, aceste date putând fi culese din registrul de casă chiar și în absența jurnalului de vânzări și a jurnalului de cumpărări în condițiile în care reclamanta nu s-a comportat ca plătitor de TVA.

Pe de altă parte prin anularea înregistrării în scopuri de TVA, reclamanta este răspunzătoare de operațiunile reprezentând TVA anterioare acestei anulări, astfel că de la data de 25.01.2013 prin emiterea deciziei de anulare a înregistrării în scopuri de TVA și anularea certificatului de înregistrare seria R nr. [...] certificat care nu a fost niciodată comunicat reclamantei, justifică atitudinea reclamantei care nu s-a comportat ca o persoană plătitoare de TVA și astfel că nu se poate impune obligația de achitare TVA după data de 25.01.2013, data anulării înregistrării ca plătitor TVA.

Reclamanta a solicitat la data de 09.12.2015 pârâtei anularea înregistrării în scopuri de TVA, iar pârâta a comunicat lista cu documentele necesare, printre care la pct. 3 reînregistrarea ca plătitor de TVA ceea ce dovedește faptul că reclamanta nu era considerată ca persoană impozabilă în scop de TVA după data de 25.01.2013, neexistând în sarcina acesteia obligația depunerii decontului de TVA și a plății acestei taxe.

Față de starea de fapt dovedită cu actele de la dosar, cu concluziile raportului de expertiză efectuată în cauză, reclamanta apreciază ca fiind nelegală sentința instanței de fond întrucât nu a ținut cont de perioada în care reclamanta avea dreptul de a deduce TVA-ul conform concluziilor de la obiectivul nr. 3 din expertiză, obligația de plată TVA este dată de diferența dintre TVA-ul colectat și TVA-ul deductibil, conform concluziilor expertizei pct. 2, dovedit cu deconturile depuse la dosar și înregistrate la organul fiscal, suma reprezentând TVA evidențiată în raportul fiscal atacat a fost extrasă din venitul brut realizat conform concluziilor raportului de expertiză la pct. 6. În consecință decizia de nemodificare bază de impunere este nelegală întrucât TVA calculat de organele fiscale diminuează baza de impunere.

De asemenea, prin rectificarea declarațiilor 200 pe anii 2011, 2012, 2013 și 2014 venitul net impozabil se modifică se arată în expertiză la pct. 9 ceea ce atrage modificarea bazei de impunere.

Sub aspectul stării de fapt și aplicarea greșită a dispozițiilor legale de către instanță, reclamanta a reiterat argumentele invocate prin acțiune în fața instanței de fond.

În drept, invocă dispozițiile Legii 554/2004, Legii 571/2003, Ordinul ANAF 700/2012, art. 488 alin. 1 pct. 8, art. 451 și urm. C.pr.civ.

În apărare a formulat întâmpinare intimată Direcția Regională a Finanțelor Publice Cluj prin Administrația Județeană a Finanțelor Publice Maramureș, prin care a solicitat respingerea recursului promovat în cauză și menținerea sentinței civile recurate. (f. 24)

Analizând recursul declarat prin prisma motivelor invocate și a dispozițiilor legale incidente, Curtea îl apreciază ca întemeiat și urmează a-l admite în parte pentru următoarele considerente:

Prin acțiunea formulată în cauză reclamanta a solicitat anularea deciziei de respingere a contestației formulate cu privire la Decizia de impunere nr. [...] / [...] .09.2015 și a Deciziei nr. [...] / [...] .09.2015 de nemodificare a bazei de impunere. Reclamanta a solicitat ca și consecință a admiterii contestației sale, anularea și a acestor din urmă decizii.

Cu privire la cererea de anulare a Deciziei de impunere nr. [...] / [...] .09.2015, curtea constată următoarele:

Reclamanta contestă pe de o parte data de la care s-a stabilit în sarcina sa obligația de plată a TVA. În acest sens, reclamanta a arătat că s-a dispus înregistrarea sa din oficiu în scopuri de TVA începând cu data de 01.06.2012 și că, numai începând cu această dată, ar fi trebuit să se calculeze TVA în sarcina sa.

Din raportul de expertiză efectuat în cauză rezultă, însă, că reclamanta a depășit plafonul anterior acestei date, chestiune, de altfel, necontestată de reclamantă. Or, obligația de plată a TVA există din momentul depășirii plafonului în acest sens indiferent de înregistrarea reclamantei în acest scop. În acest sens sunt prevederile art. 152 alin. 6 teza ultimă din vechiul Cod fiscal, conform căreia „Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153.” Situația reclamantei nu este cu nimic diferită din acest punct de vedere de cea a oricărui alt contribuabil cărui i se calculează retroactiv obligații fiscale, inclusiv TVA, fiind irelevantă înregistrarea în acest scop.

Reclamanta a invocat, pe de altă parte, și faptul că s-a stabilit TVA în sarcina sa, fără să se țină cont de dreptul său de deducere. Legat de această chestiune, reclamanta a invocat și excepția de nelegalitate a anulării înregistrării sale în scopuri de TVA.

Or, în această privință, curtea constată că este incidentă Hotărârea CJUE din cauza Salomie și Oltean în care s-a stabilit că „Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată se opune, în împrejurări precum cele în discuție în litigiul principal, unei reglementări naționale în temeiul căreia dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată datorate sau achitate în amonte pentru bunuri și servicii utilizate în cadrul operațiunilor taxate îi este refuzat persoanei impozabile, care trebuie în schimb să achite taxa pe care ar fi trebuit să o perceapă, pentru simplul motiv că nu era înregistrată în scopuri de taxă pe valoarea adăugată atunci când a efectuat aceste operațiuni, și aceasta atât timp cât nu este înregistrată în mod legal în scopuri de taxă pe valoarea adăugată și nu a fost depus decontul taxei datorate.”

Hotărârea pronunțată stabilește, prin urmare, că, indiferent de înregistrarea în scopuri de TVA, este obligatoriu să îi fie recunoscut contribuabilului dreptul de deducere.

Ca și consecință reclamantei este obligatoriu să i se recunoască dreptul de deducere și în mod greșit s-a stabilit în sarcina sa TVA fără să se țină cont de acest drept.

O altă consecință este faptul că excepția de nelegalitate invocată în cauză cu privire la decizia de anulare a înregistrării în scopuri de TVA nu are legătură cu soluționarea acesteia, întrucât reclamantei este obligatoriu să i se recunoască dreptul de deducere indiferent de înregistrarea sa în scopuri de TVA. În consecință, în speță nu este îndeplinită una dintre condițiile esențiale prevăzute de art. 4 din Legea nr. 554/2004 cu privire la excepția de nelegalitate. Ca urmare, soluția de respingere a acesteia este corectă și urmează să fie menținută.

Cu privire la decizia de nemodificare a bazei de impunere (în vederea impozitului pe venit), curtea constată că punctul de divergență dintre susținerile părților este dacă stabilirea unor obligații suplimentare de plată în sarcina reclamantei are ca și consecință modificarea acestei baze.

Prima instanță a apreciat că atâta timp cât reclamanta nu a plătit TVA nu se poate ține cont de aceasta în stabilirea bazei de impunere pentru impozitul pe venit.

Cum însă, prin decizia de impunere atacată în speță s-a stabilit tocmai că reclamanta este obligată să plătească TVA, nu există nici un motiv să nu se țină cont această sumă în stabilirea bazei de impunere.

În caz contrar s-ar ajunge inevitabil, ca, retroactiv, să se calculeze impozit pe venit inclusiv cu privire la TVA, această taxă nereprezentând un venit al contribuabilului în sensul art. 40 din vechiul cod fiscal.

În fine, curtea precizează că sunt neîntemeiate criticile reclamantei referitoare la faptul că nu a fost citată cu ocazia efectuării raportului de expertiză. Aceasta deoarece art. 435 alin. 1 din Codul de procedură civilă prevede obligativitatea citării părților atunci când este nevoie de o lucrare la fața locului sau sunt necesare explicațiile părților. În speță în mod cert nu a fost necesară o cercetare la fața locului iar necesitatea explicațiilor părților este o chestiune care ține de aprecierea expertului, neputând să conducă la reținerea nulității raportului de expertiză.

În vederea stabilirii sumei pe care o datorează reclamanta cu titlu de TVA, este necesară suplimentarea în cauză a raportului de expertiză efectuat. Aceasta deoarece nu rezultă din raportul deja efectuat care este suma pe care o datorează reclamanta cu titlu de TVA în condițiile în care i se recunoaște dreptul de deducere. Cum cauza nu a fost soluționată sub acest aspect în temeiul art. 496 și al art. 498 alin. 2 din Codul de procedură civilă se va trimite cauza spre rejudecare.

În rejudecare se va suplimenta raportul de expertiză în sensul arătat anterior iar, instanța urmând să se pronunțe ulterior asupra tuturor petitelor formulate prin cererea de chemare în judecată. (Judecător Bogdan George Zdrenghea)

9. Revizuire. Cerere întemeiată pe art. 509 alin.(1) pct. 1 C.proc.civ. Pronunțarea asupra unui lucru ce nu s-a cerut. Aplicarea normei legale în integralitatea sa.

C.proc.civ., art. 509 alin.(1) pct. 1

Legea nr. 341/2004, art. 3 al.1 lit.b) pct.3

Revizuienții s-au referit la împrejurarea că instanța de recurs a avut în vedere un aspect a cărui existență nu ar rezulta din conținutul actelor administrative întocmite în faza pre litigioasă, respectiv cel referitor la intervalul temporal ce a determinat încadrarea juridică a acțiunilor desfășurate de către reclamânți în data de 22 Decembrie 1989, respectiv ora 12,00.

Această oră este însă menționată în cuprinsul textului legal ca fiind cea care determină încadrarea juridică a acțiunilor desfășurate în data de 22 decembrie 1989. În acest context nu se poate imputa instanței de recurs că s-a pronunțat asupra unui aspect ce nu a fost cerut, întrucât instanța de recurs nu a făcut altceva decât să respecte obligația legală de a aplica norma legală specifică speței, în integralitatea sa, cu toate consecințele juridice ce decurg din aceasta.

Curtea de Apel Cluj, Secția a III-a contencios administrativ și fiscal, decizia civilă nr. 1007 din 4 septembrie 2019

Prin sentința civilă nr. 6.569 pronunțată la 04 decembrie 2017 în dosarul nr. [...] de Tribunalul Cluj, s-a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamânții [...], în contradictoriu cu pârâțul SECRETARIATUL DE STAT PENTRU RECUNOAȘTEREA LUPTĂTORILOR ÎMPOTRIVA REGIMULUI COMUNIST INSTAURAT ÎN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 1945-1989.

Prin aceeași sentință s-a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a GUVERNULUI ROMÂNIEI.

S-a dispus anularea deciziilor individuale de respingere a cererilor reclamânților de obținere a noului certificat în vederea acordării titlului de Luptător pentru Victoria Revoluției din

Decembrie 1989 – Luptător cu Rol Determinant, prin anularea parțială a: a) Deciziei nr. [...] / [...] .07.2015 (în ceea ce îl privește pe reclamantul A.A.); b) Deciziei nr. [...] / [...] .07.2015 (în ceea ce îi privește pe reclamanții B.B., C.C., D.D., E.E., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., L.L., M.M., N.N.); c) Deciziei nr. [...] / [...] .08.2015 (în ceea ce îi privește pe reclamanții O.O., P.P.); d) Deciziei nr. [...] / [...] .09.2015 (în ceea ce o privește pe reclamanta R.R.); e) Deciziei nr. 101/02.11.2015 (în ceea ce îi privește pe reclamanții S.S. și T.T.).

A fost obligat pârâtul Secretariatul de Stat pentru recunoașterea luptătorilor împotriva regimului comunist instaurat în România în perioada 1945-1989 să emită noi decizii pe numele reclamanților.

S-au respins celelalte capete de cerere, iar pârâtul a fost obligat la plata cheltuielilor de judecată în sumă de 3800 lei, reprezentând onorariu avocațial.

Prin decizia nr. 3.460 din 21 iunie 2018, Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal a admis recursul declarat de pârâtul SECRETARIATUL DE STAT PENTRU RECUNOAȘTEREA LUPTĂTORILOR ÎMPOTRIVA REGIMULUI COMUNIST INSTAURAT ÎN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 1945-1989, împotriva sentinței civile nr. 6.569 pronunțată la 04 decembrie 2017 în dosarul nr. [...] de Tribunalul Cluj, a fost casată parțial sentința și în consecință s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanții O.O., B.B., C.C., D.D., E.E., R.R., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., P.P., A.A., L.L., M.M., N.N., S.S. și T.T. împotriva pârâtului Secretariatului de Stat pentru Recunoașterea Luptătorilor Împotriva Regimului Comunist instaurat în România.

Împotriva acestei decizii au formulat cerere de revizuire recurenții-reclamanți O.O., B.B., C.C., D.D., E.E., R.R., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., P.P., A.A., L.L., M.M., N.N., S.S. și T.T., pentru motive încadrate în dispozițiile art. 509 alin. (1) pct. 1 și pct. 8 C.pr.civ., republicat, solicitând instanței schimbarea în totalitate a deciziei atacate și pronunțarea unei soluții de admitere a recursului reclamanților, cu efectul anulării deciziilor individuale de respingere a cererilor lor de obținere a noului certificat în vederea acordării titlului de Luptător pentru Victoria Revoluție din Decembrie 1989 – Luptător cu Rol Determinant, acordării certificatelor de revoluționari în favoarea reclamanților și plata despăgubirilor în cuantumul indemnizațiilor pe care nu le-au primit, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea cererii, revizuenții au arătat, în esență, că, în ceea ce privește motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 8 Cod proc. civ., republicat, soluția pronunțată de către Curtea de Apel Cluj contravine unei hotărâri definitive potrivnice, astfel că hotărârea a cărei revizuire se solicită încalcă autoritatea de lucru judecat a acestei hotărâri.

În ceea ce privește cel de-al doilea motiv de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 1 Cod proc. civ., republicat, revizuienții susțin în esență că hotărârea a cărei revizuire o solicită s-a pronunțat asupra fondului problemei din cererea de chemare în judecată inițială și pronunțându-se cu privire la momentul ocupării clădirii raportat la fuga dictatorului instanța de recurs a “ admis ” un alt recurs și nu cel formulat de către Secretariat, deoarece cel admis nu a făcut nici un moment obiectul pricinii, astfel că, instanța de recurs s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut, fiind incident motivul de revizuire prevăzut de art. 509 alin. 1 pct. 1 C.pr.civ.

Intimații GUVERNUL ROMÂNIEI – prin Secretariatul General al Guvernului și SECRETARIATULUI DE STAT PENTRU RECUNOAȘTEREA LUPTĂTORILOR ÎMPOTRIVA REGIMULUI COMUNIST INSTAURAT ÎN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 1945 - 1989 au formulat întâmpinări.

Prin întâmpinarea sa, intimatul SECRETARIATULUI DE STAT PENTRU RECUNOAȘTEREA LUPTĂTORILOR ÎMPOTRIVA REGIMULUI COMUNIST INSTAURAT ÎN ROMÂNIA ÎN PERIOADA 1945-1989 a solicitat respingerea cererii de

revizuire, ca neîntemeiată, argumentând că în hotărârea invocată de către revizuienți nu sunt aceleași părți și nu are același obiect cu hotărârea a cărei revizuire se cere.

Iar în ceea ce privește criticile invocate pentru susținerea motivului de revizuire prevăzut de art. 509 alin. (1) pct. 1 Cod proc. civ., republicat, intimatul apreciază că acestea reprezintă apărări pe fondul cauzei, excedând cadrului strict limitativ prevăzut de legiuitor pentru revizuire.

Intimatul GUVERNUL ROMÂNIEI – prin Secretariatul General al Guvernului, prin întâmpinarea formulată a solicitat respingerea cererii de revizuire, ca inadmisibilă față de această autoritate, având în vedere că, din contextual criticilor expuse de revizuienți, aceștia nu se referă la soluția de admitere de către instanța de fond și menținerea soluției de către instanța de control, a excepției lipsei calității procesuale pasive a Guvernului României față de pretențiile afirmate în cererea introductivă.

Prin decizia nr. 798 din data de 19 februarie 2019, pronunțată în dosarul nr. [...] de Înalta Curte de Casație și Justiție s-a declinat competența de soluționare a cererii de revizuire formulată de revizuienții O.O., B.B., C.C., D.D., E.E., R.R., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., P.P., A.A., L.L., M.M., N.N., S.S. și T.T. împotriva deciziei nr.3460/2018 din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Cluj – Secția a III-a Contencios Administrativ și Fiscal în favoarea Curții de Apel Cluj – Secția a III-a Contencios Administrativ și Fiscal.

Pentru a hotărî astfel, Î.C.C.J. a reținut următoarele:

Cererea de revizuire, astfel cum a fost formulată de revizuienți și întemeiată pe dispozițiile art. 509 alineat 1 pct. 8 și pct. 1 C.pr.civ., a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția contencios administrative și fiscal în data de 23 iulie 2018 sub nr. de dosar [...].

La termenul de judecată din data de 04 decembrie 2018 instanța investită cu soluționarea cererii de revizuire ce face obiectul dosarului nr. [...], prin Decizia nr. 4306 a respins cererea de revizuire formulată de revizuienți împotriva deciziei nr.3460 din 21 iunie 2018 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția a III-a contencios administrativ și fiscal și întemeiată pe dispozițiile art.509 alineat 1 pct. 8 Cod procedură civilă, ca fiind inadmisibilă.

Prin aceeași decizie – 4306 /04.12.2018 – instanța a dispus disjungerea cererii de revizuire formulată de revizuienți împotriva aceleiași decizii și întemeiată pe dispozițiile art. 509 alineat 1 pct. 1 Cod procedură civilă și formarea unui nou dosar.

Prin urmare, s-a format dosarul de față nr. [...], ce are ca obiect cererea de revizuire formulată de revizuienții O.O., B.B., C.C., D.D., E.E., R.R., F.F., G.G., H.H., I.I., J.J., K.K., P.P., A.A., L.L., M.M., N.N., S.S. și T.T. împotriva Deciziei nr. 3460/2018 din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Cluj – Secția a III-a Contencios Administrativ și Fiscal și întemeiată pe dispozițiile art. 509 alineat 1 pct. 1 Cod procedură civilă.

În aceste condiții, având în vedere dispozițiile art. 132 alin.(1), ale 129 alin.(2) pct.1 și art. 510 din C.pr.civ., coroborate cu dispozițiile art. 126 alin.(2) și art.129 din Constituție, cu excepția motivului de revizuire prevăzut de art. 509 alin.(1) pct.8 C.pr.civ., Î.C.C.J. a apreciat că, revine instanței care a pronunțat hotărârea a cărei revizuire se cere competența de soluționare a cererii de revizuire.

Analizând cererea de revizuire formulată, Curtea reține următoarele:

Așa cum s-a arătat anterior revizuienții și-au întemeiat cererea de revizuire pe dispozițiile art. 509 al. 1 pct. 1 cod procedură civilă, susținând că instanța de recurs, cu prilejul soluționării recursului împotriva sentinței civile nr.6569 pronunțată la data de 4 decembrie 2017, în dosarul nr.[...] al Tribunalului Cluj, s-ar fi pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut. Curtea reține că motivul de revizuire prevăzut la art. 509 al. 1 pct.1 cod procedură civilă, poate fi invocat atunci când instanța s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unei unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut și este consecința nerespectării

principiului disponibilității. Potrivit acestui principiu de drept procesul civil, menționat la art. 9 c.pr.civil, cel care stabilește limitele judecării este reclamantul, prin obiectul cererii de chemare în judecată, respectiv prin pretenția concret formulată. În ceea ce privește sintagma “lucru cerut” Curtea reține că trebuie să se înțeleagă numai acele cereri care au fixat cadrul litigiului, au determinat limitele acestuia, au stabilit obiectul dedus judecării.

Curtea observă, din conținutul cererii de chemare în judecată, a deciziei pronunțată de către instanța de recurs, văzând și motivele ce întemeiază cererea de revizuire, că revizuienții s-au referit la împrejurarea că instanța de recurs a avut în vedere un aspect a cărui existență nu ar rezulta din conținutul actelor administrative întocmite în faza pre litigioasă, respectiv cel referitor la intervalul temporal ce a determinat încadrarea juridică a acțiunilor desfășurate de către reclamant în data de 22 Decembrie 1989.

Față de conținutul normei leg ale menționată anterior, Curtea apreciază că nu se poate reține prezența motivului de revizuire, în formă susținută de către revizuienți.

Astfel, Curtea reține că ora 12:00 este menționată în cuprinsul textului legal ca fiind cea care determină încadrarea juridică a acțiunilor desfășurate în data de 22 decembrie 1989, astfel încât, din perspectiva art. 22 al. 1 Cod Procedură Civilă și art. 425 aliniat 2 lit. b) din același act normativ, instanța de judecată, indiferent de nivelul ierarhic, trebuie să facă aplicarea textelor legale, în integralitatea lor, așa cum sunt menționate în conținutul legii aplicabile speței și în raport de starea de fapt reținută în fiecare dosar.

În acest context nu se poate imputa instanței de recurs că s-a pronunțat asupra unui aspect ce nu a fost cerut, întrucât instanța de recurs nu a făcut altceva decât să respecte obligația legală de a aplica norma legală specifică speței, în integralitatea sa, cu toate consecințele juridice ce decurg din aceasta.

Curtea observa că în cadrul cererii de chemare în judecată, reclamantii au solicitat constatarea calității lor de luptători cu rol determinant în Revoluția din Decembrie 1989 în considerarea acțiunilor desfășurate în data de 22 Decembrie 1989. În acest context factual, era firesc ca instanța de recurs să se refere la norma juridică aplicabilă speței, în integralitatea sa, atât în ceea ce privește ora în raport de care a impus legiuitorul calificarea acțiunilor desfășurate în cursul zilei de 21 Decembrie 1989.(art. 3 al.1 lit.b) pct.3 din legea nr. 341/2004)

În consecință, față de cele menționate, Curtea va respinge cererea de revizuire formulată de revizuienți împotriva deciziei civile nr. 3.460 din 21.06.2019, pronunțată în dosarul nr. [...], pe care o va o menține în întregime. (Judecător Delia Marusciac)

Președintele Secției
Judecător Delia Marusciac